சிவமயம்.

ஸ்ரீ வசவதேவரென்னும்,

திருநந்திதேவர்

பிள்ளைத்தமிழ்

திருக்கயிலாசபரம்பரைப் பொம்மபுரம்
ஸ்ரீ சிவஞானபாலையதேசிகராதீன வித்துவானும்,
பண்ணுருட்டி
நமசிவாய நாவலர் மாணாக்கருமாகிய
வாகீச பக்த நாவலரென்னும்

அப்பாவையரவர்கள்

இயற்றியது.

இஃது,
சிதம்பரம்
சொக்கலிங்கபிள்ளை குமாரரும்,
பண்ணுருட்டி
ரிவினியூ இனிஸ்பெக்டரவர்களுமாகிய
முத்துவேலாயுதம்பிள்ளையவர்கள்
பொருளுதவியால்,
சென்னை:
மஹாலட்சுமி விலாச அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விசுவாவசு ௵ மகரமதி.

சிவமயம்.

ஸ்ரீவசவ தேவரென்னும் திருநந்திதேவர்.

பிள்ளைத்தமிழ்.

காப்பு.

மாமேவு தந்தைதன் மார்பிடைத் தோற்றும் வராகத் தனிக்
கோட் டுடன், மன்னுதன் கைக்கோ டிறக்கொண்டு வைத்துமிளிர்
மற்றதின் வண்ண நோக்கித்,-தாமேவு கைக்கோடு மக்கோடு மொ
ருகளிறு தான்பெற்ற கோடே டெனத், — தன்னுளத் தெண்ணிவிளை
யாடல்புரி யைங்கரத் தற்பரனை யஞ்சலிப் பாந்,—தாமேவு கைலைம
லை தனினின்று சிவசுணைத் தொகையடிய ரோடுபோந்தே, தொல்லு
லகிலிங்குளா புரியெனும் பதியினிற் றோன்றியே தெய்வநிலைமைத்,-
தேமேவு மரியவொரு குழவியாய் நிலவியே செய்யவவ் வீரசைவச்,
செயலெலா மிவ்வுலகி லறிதரச் செய்தவொரு தேவனைக் காக்க வெ
ன்றே.

காப்புப்பருவம்.

திருமால் சிவபெருமான் உமாதேவியார்.

உலகெலாங் காக்குமோ ரச்சுதக் கடவுளி னீரடியு முயர்நீற்
றொடு, முருத்திரக் கண்மணியு முடையவொரு தனிமுத லுமாபதியி
னீரடி களு,—மிலகுபரு வதமன்ன னீன்றமர கதமேனி யியல்பசுங்
கொடியி னடியு, மின்னேரி னடியெலா மென்முடிக் கணியாக வே
ற்றித் துதித்து மகிழ்வாம்,— மலகன்ம மொருவியே தொல்லுலகின்
மருவியொருமகிமைபெறு வீரசைவ, மன்னுமல் லமதேவ தந்தை

யிணையடியேவி மாசற்ற லங்க லிங்க,—மிலகுவடி வாயுற்ற சிவ கணங் கட்கெலா மிறைமையாய் வீற்றிருந்த, வியல்வசவ தேவ னெனு நாயர்சரித்தவோ ரிளவலைக் காக்க வென்றே. (௧)

விநாயகக்கடவுள் முருகக்கடவுள்.

செய்யமாங் கனியொன்று பெறவேண்டி யையனைச் செவ்வி தின் வலஞ் செய்துமுற், றோர்ந்தவக்கனிபெற்ற வள்ளலீ ரடிகளுஞ் செய்யமுள ரித்தேவனைத்,—துய்யவொரு மொழியால் வெருட்டியே சிறையிட்ட தோன்றலின் றுணையடிகளுந், தோமறக் கொண்டெனது முடியினுக் கணிபெறச் சூட்டித் துதித்து மகிழ்வாம்,-வெய்யசம ணச்சமயங் குன்றிடவுஞ் சிவசமய மெய்யெனப் பரமதமெலா, மேலாக வேநினைத் திவ்வீர சைவத்துண் மேவிடவு மருள் வடிவமாய்ப்,—பையவிவ் வுலகினிற் றோன்றியே சங்கமப் பத்தியின் மேவி நிற்பான், பான்மையுறு குழவியாய் வந்தவ தரித்தவொரு பண்ணவற் காக்க வென்றே. (௨)

அல்லமதேவர், சித்தராமதேவர், கொக்கிதேவர் முதலிய சரணர்.

அன்பே திரண்டவடி வாம்நிராங் காரசுஞ் ஞானியிவ ராற்றிய தவு, மதுவே திரண்டதெண வந்தவ தரித்தவல் லமதேவ னீரடிகளுந்,—துன்பறுஞ் சித்தரா மன்கொக்கி தேவனுந் தூயமடி வாலமாச்சன், றுய்யமோ ளிகைமார னக்கமா தேவியொடு தோன்றிவரும் வீரசைவ,—ரின்புபெறு சிவசரணர் தூயதிரு வடிகளு மெப்போது மேத்தெடுப்பா, மெழிறிருக் கைலைமலை யிற்காவல் பூண்டரிய விமையவர்க ளோடுமெழிலார்,—மன்பெரிய தவரெலா முன்னே வணங்கியேவள்ளல்பாற் செலவுத்தரம், வாங்கியே கப்பெரிய மூர்த்தியாய் நின்றவொரு வள்ளலைக் காக்க வென்றே.

நால்வர் முதலிய அடியவர்.

வெங்குருவி னிற்சிவ பாதவிரு தயர்மகவின் மேவிமூன் றக
வை தனிலே, மெய்ஞ்ஞான முற்றதிரு ஞானசம் பந்தனும் வெண்
ணீறு தன்னொ டுடற்,—பொங்குசூலையினீங்கி யுய்ந்தவாகீசனும்போற்
றுதிரு நாவலூரிற், போந்தவுன் றொண்டனுஞ் சுந்தரனும் வாதவூர்ப்
போற்றுவூ சகதேவனுந்,—தங்குமற் றைத்தொண்ட ரனைவரு
மிதயமலர் தானுறத் தண்ண டியினை, தயங்குஞ் சிரத்தினிற் சூடிய
வர் தங்களைத் தப்பா திறைஞ்சல் செய்வாம்,—நங்குரு பரன்கைலை
யல்லமாப் பிரபுவின் கல்லடிக ளைப்பற்றியே, நானில மதிற்பத்தி
தனைமிக வளர்த்தவொரு நந்தியைக் காக்க வென்றே. (௪)

சங்குகன்னர், சிவஞானபாலையர் முதலியோர்.

வெள்ளிமால் வரையோங்கு கணநாத ராஞ்சங்கு கன்னராயக
கல்லா டையும், வெண்ணீறு சண்ணித்த திருமேனி கண்மணியு
மேவுகுண் டலபூடண,—மெள்ளலறு மாத்திரைக் கோல்விபூ திப்
பையு மினியசிவ லிங்கமோடே, யெழில்சூழ் தருகடற் றோன்றி
வெளி வந்தவோ ரியல்பால சித்ததேவர்,—விள்ளுமவ ரடியரா
ய்த் தோன்றுமொரு சிவஞான பாலையர் மேவுமெற்கே, மிளிர்போத
காசிரிய பஞ்சாக்க ரப்புலவர் மேன்மைபெறு கலையுணர்விறைற்,—
தள்ளருஞ் சந்தேக மாதிகளை வித்தருளிராமலிங் கத்தேசிகர், தங்
குமிவர் பதமெலாம் போற்றுவாம் நந்தியின் றமிழ்மகவு கவி
தழையவே.

காப்புப் பருவம்
முற்றிற்று.

செங்கீரைப் பருவம்.

ஒங்குசீர்க் கைலைமலை பரசிவச் சம்பந்த முளதென் றுணர்த்த
வொருதா, னுவப்புடன் மடித்தபர சிவமென வுணர்ந்திட வொருதா
ளெடுத் தூன்றியே,—பாங்குபெறு வேதாக மாதிகலை தலைமுனம்
பசுபதிப் பாற்பெற்ற சீர், பன்னுமது போலிருகை யூன்றிமுக மசை
யவே பயிலாகமங்கண்]முடியாத், தாங்குமொரு வாதுள விதிப்படி
தரித்தமெய்த் தற்பரக் கனலிங்கமுந், தானசைய வெண்ணீ றணி
ந்ததிரு மேனியுந் தானசைய வரிய கைலைத்,—தேங்குபெரு மலையி
னிற் காவல்புரி சற்குரவ செங்கீரை யாடி யருளே, திருநந்தி தேவ
னெனு மொருவசவ தேசிகா செங்கீரையாடியருளே. (க)

மாமேவுசிவபிரா னோர்பகலின் மதுரையின் மலைமங்கைதானறி
தர, மன்னும்வே தாகமக் கலையினுண் பொருளெலாம் வகுத்திடுங்
காலெமன்னை,—தாமேவியன்னவை செவிக்கேற்றிடாதவத் தகைமை
யைக் கண்டுசிவமுந், தான்சினங் கொண்டே சபித்திடலு மவணின்ற
சண்முகனு மத்திமுகனும்,—வாமேவியவ்வேத முறையினைச் சலதி
யின் மருவப் பறித் தெறிதலு, மன்னுமது சிரமேற்று மலிகடற் சுற
வாகி வாழ்ந்தவச வண்ணமணியே,—தேமேவு மபரசம் பெனநின்ற
செல்வமே செங்கீரை யாடியருளே, திருநந்தி தேவனெனு மொரு
வசவ தேசிகா செங்கீரை யாடியருளே. (உ)

சந்தமிகு மறைமொழியு மெங்கைபாற் சாலச் சிவாகமந் தனை
யுணர்ந்தே, சனற்குமா ரப்பெரிய முனிவர்க் குரைக்கவவர் சத்திய
ஞானிக்குச்சொல,—வந்தமிகு மவர்பரஞ்சோதிக்குரைத்திட வவர்க
டற் சூழ்புவியினு, ளரியதக்கிணதேய மெய்கண்டமுனிவர்க் கறை
ந்திடக் கொண்டவரதை,—மந்தமறு சிவஞான போதமென வேத
மிழில் வாய்மலர் தரற்காரணம், மருவுநின் னருளே யெனப்புல
வர் போற்றிட மன்னும் வசவண்ண மணியே,—செந்திரு வென
ச்சிவக் குறிகொண்ட தெய்மே செங்கீரை யாடியருளே, திருநந்தி
தேவனெனு மொருவசவதேசிகா செங்கீரை யாடியருளே. (ங)

வேறு.

தெருள்பெறு மணியே சிவமுறு மணியே திருவே யுருவே யென்
சித்தமு ணின்றே பத்திவளர்க்குந் தெய்வத் திருவுருவே
யிருள்வளர் பாசத் தவர்மன மேகா வேந்தற் றனிமுதலே
யிடப முகந் திரிந் தேயவு தரித்த வென்று ருயிரே நன்
மருளறு தூய்மைத்தவர்மனம் வாழ்ந்தே மற்றவர் வேட்கை யெலா
மன்னிட வீந்தே வள்ளலெனும்பெயர் வாய்ந்தபெருந்தகையே
யருளுறு திருநந் தித்தே வேநீ யாடுக செங்கீரை
யல்லம தேவ னல்லருள் பெற்றோ யாடுக செங்கீரை. (ச)

இன்பே மிக்குறும் வானத்தவர்களு மிருபாங் கிருகதிர்போன்
றிருளக லத்திகழ் திகிரிச் சங்க மேந்திய திருமாலு
மன்பே ருலகை யாக்கிய கலையின் மாதுறு முண்டகனு
மற்றைய தேவ ரிருடிகள் சித்தரும் வந்து வணங்கலி னுன்
முன்பே கைலைக் கோயிலின் வாயின் மூடாத் தகைமையுற
முற்பெறு காவல் புரிந்திடு மாற்றன் முறையே முறையாக்கொ
ளன்பே வடிவெனு நந்தித் தேவே யாடுக செங்கீரை
யல்லம தேவ னல்லருள் பெற்றோ யாடுக செங்கீரை.

செங்கீரைப்பருவம்

முற்றிற்று.

தாலப்பருவம்.

விண்ணின் றிழியு மருவியெதிர் விருப்பின் விளையா டுபுதுதி க்கை, வீசி யுமிழ்ந்தி மேலோங்க வீசுபுனல்போய் வெண்ணிலவின்,– கண்ணுறுமுடலி னணைதரவே நகைவெண் மதியும தனுலே, நாளும் களிர்வெண் மதியென்ன நவிலக்கிடக்குங் கைலைமலை,—யண்ணற் கோயில் வாயிலதன் பாலேயமைந்தாங் கெய்துபெரு, மரியதேவர்

தம்மையெல்லா மளவா யுள்ளே செலுத்து மொரு,—தண்ணக் தருவா மெனும்வசவ தாலோ தாலோ தாலேலோ, சகச மலமா சகல்வீர சைவா தாலோ தாலேலோ. (க)

சோதி வடிவாம் பொற்சிகரத் தோற்ற மதனைச் சுக்கிரனுஞ், சோதி யெனவே யுளங்கொண்டு தோன்று மிதன்கால் நமக்காட்சி,-யீதிம் மலைக்கண்ணுருவதெவ னென்று மருண்டு தெளியாதே, யிருக்கும் போதங் கெய்துகுரு மதியு நோக்கி யிருங்கதிரால்,—நீதிலாத திருச்சைலச் சிகரமெனவே யுளத் தெண்ணித், தெரிந்தே யகலக் குறுநகைகொள் செய்கை யாற்கா லங்கழியுஞ்,—சாதமலை யிடுளடு வந்த தலைவா தாலோ தாலேலோ, சகச மலமா சகல்வீர சைவா தாலோ தாலேலோ. (உ)

வெய்ய கதிரின் நிரளெறிக்க விளங்கு பொன்மா டங்களெலா, மேருகிரியின் னமுமிறைவர் வில்லா யெடுப்பரோ வென்றே,—துய்ய வுளங்கொண் டின்னகரைச் சூழ்நி ஞபத் தூருதெனவே, துணிந்து மாட வடிவுகொடு துதைந்தா லொக்குந் தோற்றமதைப்,—பையக் காட்டு மத்தகைய பசிய பொன்னின் மாடமவண், பரவிநிற்க வப்பொன்னின் பரியாயப்பேர் தாம்பயின்ற,—சைய சவியா னப்புரியின் றலைவா தாலோ தாலேலோ, சகச மலமாசகல்வீர சைவா தாலோ தாலேலோ. (௩)

வேறு.

இடப முகந்திரித் தேவெளி வந்த விறைவா தாலேலோ
வெந்தை பிரானின்றிருக் கைலைக் காவ லிசைந்தவ தாலேலோ
நடமிடு மெந்தையி ஞெருபர தந்தனை நவின்றவ தாலேலோ
நடனச் சதிசழி இ முழவ மதிர்க்கு நற்றவ தாலேலோ
மடமிகு முலகின் மாயை யகற்று மருந்தே தாலேலோ
வசவத் திருநா மம்பெறு நந்தி மாதவ தாலேலோ
தடவரை யோடு பிறந்த மருந்தே தாலோ தாலேலோ
சங்கம பத்திகொள் சற்குரு பரனே தாலோ தாலேலோ. (௪)

ஆரண முற்று மறிந்திடு முத்தம வருமே தாலேலோ
வருளுறு பத்தி யெனும்பயி ராக்கிய வரசே தாலேலோ
வாரண ஞதிய ரனுதின மும்பணி மன்னே தாலேலோ
மலமொரு மூன்று மொருவிய வின்ப வாரியெ தாலேலோ
காரண வாதை யேழ்மேற் சிவவொளி கண்டவ தாலேலோ
ஈரண மனைத்துஞ் சிவவடி வாயுற கண்ணே தாலேலோ
தாரண சிவலிங் கம்புனை வசவ தாலோ தாலேலோ
சங்கம பத்தி கொள் சற்குரு பரனே தாலோ தாலேலோ(க)

தாலப் பருவம்
முற்றிற்று.

சப்பாணிப் பருவம்.

மால்விடைத் தருமவிடை யதிகாரவிடையோடு மருவுவெள் விடை யென்னவே, வாய்த்தவிவ் விடைகளின் மன்னியைந்தொழி லினை வளர்த்தவிறை மிகமகிழ் தர,—நால்விடைச் சொருபமாய் நின்றுகை லாயமலை நற்காவல் பூண்டங்ஙனே, நனுகுமா தேவர்கின் னரிருடி சித்தரும் நவில்கருடர் கந்தரு வருங்,—கால்விசை யறிந்தயோ கத்தரிவர் தாமெலாங் கடவுளிந் நந்தியென்றே, கைகளைச் சிரமீ மிசைக்குவித் தேகிற்கும் கடவுளே நியகன்மத்,—தால் வரும் மலமா சகன்றவொரு தெய்வமே சப்பாணி கொட்டி யருளே, தருமறை யுணர்ந்திறை வனைத்தாங்கு நந்தியே சப்பாணி கொட்டி யருளே. (க)

முத்திசா தனமொன்று பெறவேண்டிற் பத்தியே முதலெனக் கொளினலாது, முற்று தெனப்புகலு மரியமு தமிவாளர் மொழியின் திறத்தி லந்தப்,—பத்திவரும் வழிதனக் கொருசூட்சி சொலினபர சம்புவைப் பரவிநிதமும், பயிற்று வடித்தொண்டு கொளினலாதெ

ய்தா தெனப்புகல நின்ற பரமே,—சித்தியில் வகையினின் றிருவடி யினிற்பதாற் றெய்வ! நீயென்ன வேதஞ், செப்பிய மொழித்தி றஞ் சத்திய மெனக்கொண்டு திருவாளர் தாமுணர்ந்தே,—சத்தியு றை நந்தியென் றேகொளுஞ் சற்குரவ சப்பாணி கொட்டியருளே, தருமறை யுணர்ந்திறை வனைத்தாங்கு நந்தியே சப்பாணி கொட்டி யருளே. (உ)

ஓங்குஞ் சராயுச மண்டசஞ் சுவேதச முற்பிச்ச மென்ன வோது, மொருநான்கு பசுவையுந் தளைகொண்டு பூட்டியே யொளிர் மும்மை யுலக மேய்த்தே,—தேங்குசா யங்காலை தறியினிற் கட்டு மிறை செயலெனக் கைலையோங்கு, தெய்வவளநந் தைமுற் பசுவாதி கட்கெலாந் தேங்குமிறை யென்ன நின்றே,—பாங்குறும் பத்திசால் வைராக குணமொடும் பரசிவன் றனையலாது, பகருமற் றைக்கடவு ளர்க்குவீ டுதவிடும் பான்மையதி கார மொன்றே,—தாங்கிநனி போ ற்றிடுந் தகைமைபெறு சற்குரவ சப்பாணி கொட்டி யருளே,—தரும றையுணர்ந்திறை வனைத்தாங்கு நந்தியே சப்பாணி கொட்டியருளே.

வேறு.

வாதுறு சமய மனைத்தினு மேலாய் மருவிடுஞ் சிவ சமய
மற்றதின் மேலாய் மருவிடும் வீரசை வச்சம யம்மஃதே
நீதறு மங்கலிங் கத்தயிக் கியமாய்த் திகழ்தரு தத்வமசி
செப்பிடு முப்பொருள் கொண்டுளெ தெனவே செவ்விய சாமமறை
யோதுறு மதனு லெங்நெறி யினுமங் நெறிய துயர்ந்ததெனு
வோவறு தொண்டரு ளங்தெளி தரவே யோர்வித் தந்நெறியின்
சோதறு சாதன நீதி தெரிந்தவ கொட்டுக சப்பாணி
கொற்றவன் விச்சலன் மெச்சும ருட்குரு கொட்டுக சப்பாணி()

சங்கம ருக்குண வாதிக ளிதலிற் றகைமைகொ டாய்நீயே
தருமறை யாதியி னுணர்வுப யத்தலிற் சார்தந் தையுநீயே

பங்கமுறுதரு ணெறியுணா திறனுற் பகர்குர வனுநீயே
பரசிவ னைத்தரி சித்திட வருள்பான் மையிற்றெய் வமுநீயே
விங்குரை வகையா லன்னைபி தாகுரு தெய்வமு நீயென்று
•வினிதுற நின்னரு ளேத்துந் திறநேர் வியல்கலி யாணபுரிக்
கொங்குறு பொழில்சூழ் நகரின் றலைவா கொட்டுக சப்பாணி
சொற்றவன் விச்சலன் மெச்சு மருட்குரு கொட்டுக சப்பாணி.

சப்பாணிப் பருவம்

முற்றிற்று.

முத்தப் பருவம்.

கதிதரு மெனப்பலச் சிறுதெய்வ மவையையுட் கருதாத சிவபத்தி யாற், கற்பகத் தருநீழ லாலிலைச் சயனமீக் கருதுகோ கனதமேவி,- வதிதரும்பெருவாழ் வனைத்தையுந் திரணமாய் மதியினுட் கொடு சகத்தின், மன்னுமான் மாக்களின் மலமாசு போக்கியொளி ரல்ல மன் மலரடி பணிஇச்,—சதிருறுஞ் சரணர்பல் லாயிரவர் தாமுணத் தக்கவா றுபசரித்துத், தயங்குமட மேலாது சார்ந்துறை பவர்க்கெலாஞ் சாற்றுசோற் றுக்காவடி,—பதிதரக் கொண்டேட்டு மொருவ சவ வருணாந்தி பவளவாய் முத்தமருளே, பசுபதிக் கைலையினி லுறு புசுக் குலதலைவ பவளவாய் முத்த மருளே. (க)

மாசறுமிந் நந்தியின் பத்தியை வார்த்தையின் வழங்கிடி னறிய கில்லீர், மன்னுகா சினிதனிற் றோன்றியே யணுகிநீர் வளமையிற் காண்க வென்றே,—தேசுறுஞ் சிவகணங் கட்கிறை புகன்றவா சிவகணந் தாமணைந்தே, செய்யநின் பத்தியின் செயலினை நோக்கி யே தேர்ந்தனர்க ளாமென்றிடின்,—வாசமுறு நின்பத்தி வாய்மை யை யெம்மனோர் வாயா லெடுத்தோதவும், வல்லரல் லாமைதேர்ந் தும்மவர்க் கொண்டோதல் வள்ளல்நின் னுளமறியுமே,—பாசமற வமுதோ டருட்பெருக் கொழுகு நின் பவளவாய் முத்த மருளே, பசுபதிக் கைலையினி லுறுபசுக் குலதலைவ பவளவாய் முத்தமருளே

ஒய்வறத் தோழ்மைகொணட்பினர் களிருவரி னுளமெனப் பல
ர்றிதர, வேரிங்குகை லாயவரை யிற்சில கணத்தொகைக ளுட
னினது பத்தியாய,—வாய்மையை யெடுத்தோதி நந்தியை நானறி
வன் மற்றவனு மெனையறி குவன், மன்னுமித னைநீவிர் புவியினிற்
காண்கவென வள்ளலிறை வாய் மலர்வோற்,—றூய்மைமிகு நின்னை
யுங் கைலையிறை தன்னையுந் தோயுமுருவொன்றே யெனச், சொலு
ம்வகையி லையமென் னங்ஙன மிருந்துமான் றெண்டில்வழு வாதநி
லவிப்,—பாய்வரை தனிற்காவல் புரிநந்தி தேவனே பவளவாய் முத்
தமருளே, பசுபதிக் கைலையினி லுறுபசுக் குலதலைவ பவளவாய் முத்
தமருளே.

வேறு.

சீலமாய பரஞ்சுடரைத் தெரிசிப் பான்செல் லடியரெல்லாஞ், செ
ம்மல் நின்பின் னிடமணைந்தே தேர்ந்து காண்டல் விதிநாடின்,—
றாலமாய நின்வதனக் கோட்டி னடுவிற் றரியசிவர், தோன்று மை
ந்து தொழிற் புரியுர் தூயருடன மியற்று மொரு—கோலமதனை
முப்போதுங் குறுகித் தரிசித் திடற்கென்னிற், குழுமு நினது பெரு
மையெவர் கூற வல்ல ரெங்கோவே,—மூலமலவா தனையகன்ற முத
லேமுத்தந் தருகவே, மூவாத் தேவர் தமக்குமொரு முதல்வா முத்த
ந் தருகவே. (௪)

வான முகட்டி னின்றிழியு மலையினருவி தனைக்கைம்மா, வந்து
துளைக்கை யாற்றகிப்ப மற்றப் புனன்மே லெழுதலொடு,—மீன
மொன்று வான்மீன மதனிற் றுக்க மிளிர்குருவும், விழித்தீங் கிருமீ
னைதென்ன மிகவு நினைக்குங் கான்மீன,—மூனமாகி விழுதலொடு
மொருமீ னிது மலையருவி, யோடுமீன மெனத்தெளிய வோங்குந்
திருச்சை லத்துடனே,—மோன நிலையா யுதித்தவொரு முதல்வா
முத்தந் தருகவே, மூவாத் தேவர் தமக்குமொரு முதல்வா முத்தந்
தருகவே.

முத்தப் பருவம்
முற்றிற்று.

வருகைப் பருவம்.

பலவிதத் தனிமணியி னியாத்தவுச் சிப்பூவும் பட்டமொடு முக
சுட்டியும், பயின்மதா ணியும்வாகு வலயமொடு குண்டலம் பரிதி
யென நிலவெறிக்க,—நிலவுகாற் கிடசதங் கைத்தண்டை கழலுமே
ஞெகிழியொடு மோதியோங்கி, நீடவொலி தளர்நடையொ டெம்மீர
சைவத்திரு வீதியெங்கு நிகழ்தலுறவே,—மலமா சறுக்கு மொரு வெ
ண்ணீறு சண்ணித்த மேனியினி லக்கமாலை, வருமழ கெனுந்தீபி
னெய்யெனச் சிவலிங்க மார்பிடை யசைந் தாடவே, நலமுடைய
கைலையிற் காவல்புரி சற்குரவ நற்சிகா மணிவருகவே, நற்றவ
சிலாதராற் குற்றமக வாய்வந்த நந்திதே வன்வருகவே. (க)

பங்கமுறு மாமலர்ப் பிரமனல் லறிவாற் பயின்றுளான் பல
கலையெனப், பகருமது முகமனே யரியபல் வேதமொடு பதிமுகத்
துற்பவித்த,—துங்கமுறு முபபீடத டகுதியுஞ் சிவாகமத் தொகுதி
யும் பிறகலைகளுந், தோமற வுணர்ந்தா ரியத்தலைமை கொண்டே
துலங்கிச் சனற்குமாரன்முற்,—றங்குமா தவர்களுக் கப்பொரு ளெ
லாமுளந் தழையத் தெருட்டி யவர்பாற், சந்தேக மாதிகளை வித்தவர்
தமக்கெலாந் தலைமைபெறு குருநாதனீ,—நங்கடவு மேயெனும் வீர
சைவ வாசார நற்சிகா மணி வருகவே, நற்றவ சிலாதராற் குற்றமக
வாய்வந்த நந்திதே வன் வருகவே. • (உ)

வேறு.

நீடுங்கோக னதத்துறையும் நிமலன் றனுந் திருவுறையும், நீல
வண்ண நிறத்தானும் நிகழுமதிகா ரஞ்செலுத்தி,—நாடுங்கதைசோ
தண்டமெனு நற்கோல்கொள்ள மாணியெலா, நறிய பலாசக் கோல்
கொள்ள நவில்நான்காமாச் சிரமத்தார்,—மூடும் பனைகோற் கொள்
ளமுதன் வணிகர்துலாக்கோன் முனைகொள்ள, முதிர்வேளாளர்த்தா

ற்றுக்கோல்கொள்ள மோலியரசர்செங்கோ,—றேமொறபிரம்புகொ ளுஞ் செம்மல்வருகவருகவே, திருமான் மாலு மகற்றுமொரு தே வே வருக வருகவே. (௯)

பத்திக்கடலே வருக மிகு பாசப்பகையே வருக வருட், பசுவி ன்றலைவா வருக குன்றாப் பண்பே வருக முழுமுதலாம்,—முத்திக் கரசே வருக சிவமோன நிலையே வருகவருண், மூர்த்திவருக, வெங்க டவ முதலே வருக முதன்மைப் பேறு.—சுத்திப்பொருளே வருக வொரு துரிய நிலைகண் டுணர்ந்தசுயஞ், சோதிவருக துகளகன்ற துணையே வருக பரமவருட்,—சித்திப் பொருளா மருணந்தி தேவே வருக வருகவே, திருமான் மாலு மகற்றுமொரு தேவே வருக வரு கவே. (௰)

பரனே வருக பசுத்தலைவ பதியே வருக வைம்பாசப், பற்றற் றவனே வருகசிவ பதிக்குத் தலைவா வருக செயும்,—வரமே வருக திருநந்தி வசவா வருக முத்திநலம், வழங்குங் குருவே வருகவெள்ளி மலையோ னிலையைக் காட்டுமொரு,—கரனே வருக மலமாசு களை வோய் வருக கருணைபொழி, காரே வருக சிவமருவுங் கன்றே வருக வபரசிவத்,—திரனே வருக வருணந்தி தேவே வருக வருகவே, திரு மான் மாலு மகற்றுமொரு தேவே வருக வருகவே. (௫)

வருகைப் பருவம்

முற்றிற்று.

அம்புலிப் பருவம்.

கண்ணரிய சிவபரஞ் சுடர்தொடர்பு மேவாதநன்மலைச்சம்பந்த மே, நாளிரவி லேவங் திரைப்போது தான்பெறவை நண்ணுமிக் குரவனே தான்,—வண்ணமிகு மெந்தையுற வெள்ளியங் கைலைமலை வான்றொடு திருச்சைலமாம், மற்றிவை யிரண்டினுறு சம்பந்த

மேவியே வாழ்ந்திடுவ னெக்கால மும்,—விண்ணுறுங் கதிரினுஞ் வெண்மையுறு வாயிவன் வெள்ளியங் கைலை வரைபோல், வேறொ ருவ ருபகரிப் பின்றியெக் காலமும் மேவுமருள் வெண்மை யுடை யா,—னண்ணலிவ னொடுநிகர்தி யாதலின் மகிழ்ந்துநீ யம்புலி யாட வாவே, யரியமறை யுணர்பெரிய வருணந்தி தேவனோ டம்புலீ யாட வாவே. (க)

உலகிரு ளொதுக்கிநீ வெளிவந்த வங்ஙனே யோங்குகொழு நற்பிரிந்த, வொளி யிழைய நாரியர் தமக்குமயல் மூட்டுவை யோது மிவ னோஞானிகட்,—கிலகுமஞ் ஞானவிரு டனைநீக்கி யவர்தமக் கெப்போது மருண் மூட்டுவ, னெழினாரி மார்பல ரிணக்கமதின் மூழ்கியே யெப்போதும் நிற்பை யிவனு,—நிலவுசிவ பெருமா னடித் துணைகண் மறவாத நெஞ்சமொடு வீற்றிருப் பன், நேயமிகு மிவனு றவு கொள்வையே லுன்றனக் கொருகுறைவு நேராது கா,—ணலகிலாச் சோதியுரு வாயஎங் குருவிவனோடு மம்புலீ யாடவாவே, யரிய மறை யுணர்பெரிய வருணந்தி தேவனோ டம்புலீ யாடவாவே. (உ)

கரியவஞ் ஞானமிகு கள்ளவே டங்கொண் டணைந்தவர் கருத் தை மாற்றிக், கனலிங்க மேவியுட னுறவருள் புரிந்தவன் நின்ற னைக் காவான் கொலோ,—விரியும்நின் மேனிசில நாள்களிற் குறை படுவ தன்றிநீ மிகு காமியாய், மெய்யுரை புகன்றவா சிரியன் கிழத் தியை மேவியக் குற்றமதனாற்,—பெரியகயரோகமொடு துன்புறுவை யிவையெலாம் பேசுமிவ னோடா டிடிற்,—பேரருட் கனலிங்க முன் னுடலின் மேவுறப் பேசரியதீக் கைபுரிவ,—னரியவுட னேயொடு களங்கமத னால்நீங்கு மம்புலீ யாட வாவே, யரியமறை யுணர்பெரிய வருணந்தி தேவனோ டம்புலீ யாட வாவே. (ங)

வெஞ்சமணர் மூட்டிய பழித்தழலி னின்றால வாயினிடை மேயவசுர, மெய்மாற்றி யேவந்த பசுவினை யனந்தகுண மீனவனு நகரு ளாரும்,—விஞ்சுறக் காண்டலும் பயமுறீஇக் கூடலின் விமானத்தி

லமர்மூர்த்திபால், விண்ணப்ப மோடுமுறை யிடவிறை விளித்திவனை
யேவலுமப் பசுவும் விளைவிர்,—றுஞ்சி டவுங்காரமா திகளினில்
வெருட்டித் துலங்குதன் னிருகோட்டினூற், றூக்கியே வீசிச் சுளிந்
தொரு கணத்தழித் தவன்மெருகு சுராசுரர்களு,—மஞ்சுமிவ னூற்றலை
யுரைத்திடவு மரிதுகா ணம்புலீ யாட வாவே,—யரியமறை யுணர்
பெரிய வருணந்தி தேவனோ டம்புலீ யாடவாவே. (௯)

சந்தவிவ னபிதான மந்திரம தாம்நந்தி தேவனெனும் மருசார்ந்
துமுற், சாற்றரிய சமணப் பெருங்கட லழித்ததைச் சற்றுநீ யறி
யாய் கொலோ,—வந்தவறு பான்மூவர் தம்மிலிவன் மாப்பெயர் வாய்
ந்தநமி நந்தி யடிகள், மன்னுசம ணப்பேயர் தமைவென்று தன
னீரை வார்த்துத்தீ பப்பணி தனை,—முந்தவே செய்தவொருமாசரித
மாக்கதை மொழிந்தமுத் தமிழ்சேக் கிழான், மொழியொன்று
கொண்டுமுன் வாய்மலர்ந் திட்டமா முறை யினி விருப்ப தறிவா,—
யந்தமில னோடாடி னருள்வல்ல யம்பெறுவை யம்புலீ யாடவாவே,
யரியமறை யுணர்பெரிய வருணந்தி தேவனோ டம்புலீ யாட
வாவே. (௰)

அம்புலிப் பருவம்
முற்றிற்று.

சிற்றிற் பருவம்.

புகழ்கொண் டோங்கும் நின்வரவு புலப்படாத காரணத் தாற்,
போகும் வழியிற் புழுதிகொடு புரிந்தோஞ் சிறிய சிற்றி லிவண்,—
மகிழ்கொண் டியற்று மதில் வதிந்தே மயங்கி நின்றே மாதலினால்,
வள்ளல் நினது கெம்பீர வரவு கண்டெ ழாதிருந்தோ,—மகழ்போற்
சுலவுங்கெடில வெள்ளத் தண்ணல் செய்ய நிறம்போல, வார்ந்த
புனல்பாய் தலின் விளைநெல் லரிய செந்நெ லாயவளந், திகழு மதி
கைத் திருநகரோய் சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே, செல்வ மல்குஞ்
சிவலோகச் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே. (௧)

வெய்ய சமணர் கோயில்கொலோ, வீயும் புத்தர் பாழிகொலோ, வீணராகும் பரமதத்தர் விரும்பி யியற்று மாலயமோ, தூய்ய நினது வுளமறியா திருக்குமோநீ தோன்றி யிவண், டோயு மெங்க டனிச்சிற்றி ல்ழிக்கிற் றூய புகழாமோ,—பைய யேதி தடமுழக்க வயலூர் சங்கம் பாங்கிருப்பப், பார்த்துக் கொக்கென் றனிமீனம் பரவ புனலி னொளிக்கும் வளச், செய்ய வதிகைத் திருநகரோய் சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே, செல்வ மல்குஞ் சிவலோகச் செல்வாசிற்றில் சிதையேலே. (உ)

ஓங்கு நெடிய வீதியினி லுழந்து புழுதி தனிற் றோய்ந்தே யொளிர்வெண் மணலாற் சிறு சிற்றி லுவந்து செய்தற் பேதை, ர்தம்,—பாங்கு நிகழு மறியாத பண்பாம் விளையாட் டெனநினக்குப் பரிவாய்த் தெரிந்துஞ் சிறுகுற்றம் நோக்கி யழிக்கிற்பகருவ தென்,-றுங்குந் தடத்திற் குடைமகளிர் விழியை யினமாத் தாமுன்னிச் சாரு மீன மவர்குடத்தை யளேயென் றுள்ளி யதிற் சாருந், தேங்கு மதிகைத் திருநகரோய் சிறியேஞ் சிற்றில்சிதையேலே, செல்வ மல்குஞ் சிவலோகச் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே. (ரு)

அண்ண ளினக்குஞ் சிவந் தனக்கும் பேத முண்டென் றறைந்தோமோ, வங்க லிங்கா சாரமர பதனைக் கிழென் றறைந்தோமோ,- வுண்ணுஞ் சரணர்க் கணமளியா வுலோபி யென்றே யுரைத்தோமோ, வொன்று முரையா வெங்க டனிச் சிற்றி லழிக்கி லுனக் கழகோ,— வெண்ணுந் தரும மொரு முப்பா னிரண்டும் நடத்த றனை நோக்கி, யிருஞ்சீர்த் தருமன் பூசித்த வியல்பி னிலைத்த தருமமெனுந்,— திண்ணென திகைத் திரு நகரோய் சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே செல்வ மல்குஞ் சிவலோகச் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே. (சு)

வீறு பேசு மமணரிடம் வீழ வழித்தி சிவலிங்க,மிளிருஞ் சைவ, சமயமதின் மேவா ரிடமும் போயழித்தி,—நீறு பரவு மொருவீர சைவா சார நிந்தகரை, நீற வழித்தி நீள்புகழாஞ் சிற்றி லழிக்கி

னினைக்கெவனும்,—நாறு நடுங்கா லாட்டியர்தா மரையி னறலந் தனை யருந்தி, கவிப்பண் பாடக் கேட்டுவந்து நறிய மலர்ப் பொன் மிகச் சொரிந்து,—தேறுங்கொன்றை வனைகரோய் சிறியேஞ்சிற்றில் சிதையேலே, செல்வமல்குஞ் சிவலோகச் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே.

சிற்றிற் பருவம்

முற்றிற்று

சிறுபறைப் பருவம்.

தூயவீ ராகம மெனும்பெரிய முரசமேற் றொருகுசமெத் தலவாரி ஞற், றேமறுஞ் சிவபத்தியாந் தோலணைத் தூறுதி வயிராக மெனுங் கோற் கொடு,—மேயநல் லறிவெனுங் கையா லடித்துமேல் வீரசை வாசாரமோ, மிளிர்முழக் கஞ்செய்த வசவண்ண மூர்த்தியே மேவுமரு ணைந்தி முகிலே,—யாயமக லாசார லிங்கமலி சங் கம லிங்கம் வளர் குருலிங் கமும், மன்னுசிவ லிங்கமொடு பிரசாத லிங்கமா லிங்க மெனு மறுலிங் கமுஞ்,—சேயருமுணர்ந்திடத் தெளிவித்த தேசிகா சிறுபறை முழக்கியருளே, திருக்கைலை யதிகார வீரசை வாசார சிறுபறை முழக்கி யருளே. (க)

சாதிசூ தகமரண சூதகஞ் செனனசூ தகமெச்சில் ருதுசூதகஞ், சாற்றுமிப் பஞ்சசூ தகமுங் கடந்துமேற் றனைனுட் டிப்பதான,—தூதநிய மாசாரம் பிரத்தியா சாரமினிர் தருமிலிங்காசாரமே, சாருங் கணசார முயர்சிவா சாரமெனுஞ் சாற்றுபஞ் சாசார மும்,—தீதறுங் குருலிங்க சங்கமம் பிரசாதந்தீர்த்தநீ றுருத்தி ராக்கந் திருவைந்தெழுத்தெனச் சேர்ந்தவட் டாபரணந் திகழுமிவை யோடு கூடிச்,—சேதமறு மொருவீர சைவம் வளர்த்தவா சிறுபறை முழக்கி யருளே, —திருக்கைலை யதிகார வீரசை வாசார சிறுபறை முழக்கி யருளே

உற்றதே சிகபத்தி மாலிங்க பத்தியுடனேகுசங் கமபத்தி யென், றன்னுமா முத்திறப் பத்தியுட் குருபத்தி யோிங்குந் தனுக் கிரியை யான்,—மற்றுமத் தனுவையர்ப் பிப்பதா முட்கிரியை யாற் றனுவு மனமு மொன்ற, மன்னுமற் பிதஞ்செயன் மாலிங்க் பத்தி மேல் மருவுசங் கமபத்தி தான்,—நற்றனக்கிரியையாற் றனுமன தன ங்களை நயந்தற் பிதஞ் செய்தலா, நண்ணுமித் திரிவிதமு முடையரோ பத்தரெண நவில்வீர சைவ நிலையைச்,—செற்றமற வருள்செய்த வருணந்தி தேவனே சிறுபறை முழக்கி யருளே, திருக்கைலைய திகா ரவீரசைவ வாசார சிறு பறை முழக்கி யருளே. (௩)

வேறு.

வானவர் மெச்சும் வண்ணமய தாக மூலா தாரமுதன்
மன்னுறு மேழ்நிலை மரபுளி மாபளிங் காதிய வகைகொண்டு
தானெவர் காணினு மவர்நிழன் மேற்போய்த் தங்குத முங்குவபோற்
றயங்குஞ் சூனிய பீடம தொன்றைத் தான்செய் தன்னதிலே
மானல முறுமா சாரிய வல்லமன் வதிதரச் செய்தவருண்
மஞ்செனு வசவத் தனிநா மம்புனை மாதவ தேசிகனே
மோன நிலைக்கொரு ஞான விஞ்சை முழக்குக சிறுபறையே
முத்திக்கரசெனுஞ் சித்தசிகாமணி முழக்குகசிறுபறையே. (௪)
ஓதனங் குய்கமழ் கறி நெய் பாறயி ருறுபோ னகமெல்லா
மொருகோடி தனிலேயல்லமனுண்பா னூட்டியதனிமுதலே
மாதன மதனை யறிந்தே விச்சல மன்ன னிறும்பூ தாய்
மற்றது கைக்கொள வான முடங்கல் வாய்மலர்ந் தோதியவா
பூதல மெங்கும் பத்தி யெனும் பயிர் பொங்கி விளைந்துறவே
புண்ணிய சிவபோ கம்பெற வசவண பூரண காரணனே
மோதருண் மாரிப் பொழிமுகில் நந்தி முழக்குக சிறு பறையே
முத்திக் கரசெனுஞ் சித்த சிகாமணிமுழக்குகசிறுபறையே. (௫)

சிறுபறைப் பருவம் முற்றிற்று.

சிறுதேர்ப் பருவம்.

இந்திரர்கள் பலரெனக் களிறிவர்ந் தேவரு மினியசிற் றரசர்
சணமு, மியலுருத் திரரெனத் தேரிவர்ந் தேவருமினியமன் னவர்
குழாமுஞ்,—சந்தமுறு மாலெனக் குதிரையிவ ரினமுஞ் சரோருகக்
கிழவ னென்னச், சார்பிரம சேனையொடு கூடியே படகந் தயங்குபே
ரிகை முரசமு,—முந்துதிரை கடல்போ லொலிக்கவே கொடி
குடை யுயர்சி கரத்தி னெங்க, வுறுசேனை சூழ்தரக் கலியாண புரி
நின் றுலாவுடன் போந்தல மனைச்,—சிந்தையி லிருத்திரே டிய
குரவ திலகனே சிறுதே ருருட்டி யருளே, தீரதா ரணவீர சைவதே
சிகவசவ சிறுதே ருருட்டி யருளே. (௧)

ஆர்தலுறு சிவலிங்க மூவகைய வகையிட்ட லிங்கமொடு பிரா
ணலிங்க, மருள்பாவ லிங்கமா மவற்றிட்ட லிங்கமஃ தாசிரிய
னிதுநின்னுயி,—ரோர்தல்செய் வாயென வுரைத்துமு னளித்ததா
முற்றதோர் பிராணலிங்க, முறுமஞ்ஞே குணவிகற் பங்களற் றங்ஙா
னுட் கொண்டதாம் பாவலிங்கந்,—தீர்தலுறு சாக்கிர சொப்பன
சுழுத்தியிற் றெய்வமிச் சிவலிங்கமே, தெளிவிதென வறிவுகொடு
வேறொன்று மெண்ணாத் திறத்தனை வீரசைவர், தேர்தலுறு
நெறிவிளக் கியதண்ட நாயகா சிறுதே ருருட்டி யருளே, தீரதா ரண
வீரசைவதே சிகவசவ சிறுதே ருருட்டி யருளே. (௨)

பருமணியி னியாத்தவா டகவிஞ்சி மீமிசைப் பரிதிசக டந்
தோய் தலிற், பயின்மணிகள் சிதறுபு விழுந்தவழி வம்பலர் பார்
த்தீதெ னிப்பகலினி,—லுருவுடைய வுடுவீழ்த லென்றெண்ணி
நோக்கவஃ துயர்சிரோ ரத்தினமதா, யுற்றதைக் காண்டலு மீதென்
னகோண்முடியி னுதிர்வுகொல்லோ வன்றெனின்,—மருவுமீ தந்த
ரத்தனிக ரிமைக்குமொரு வான்மணிகொ லோவஃதெனின்,—

மற்றதுப் பொன்னகர மங்கணிம் மணியிரா மதின்மணியெனத் தெ
ளிவுறுங், திருவுடைக் கலியாண புரிவாச னேசனே சிறந்தே ருருட்டி
யருளே, தீரதா ரணவீர சைவதே சிகவசவ சிறந்தேருருட்டி யருளே.

கற்றவிற் பனர்பரவு கைலேயினி லமர்பரன் கருதுமயி தான
மனுவாங், கைகண்ட பஞ் சாக்கரந்தூலஞ் சூக்குமங் காரணமதென்
னுமூன்றி,—லூற்றகா ரணமதனை யிருதலைக் கொள்ளியென் றுரை
க்குமது போல வசவ, வுன்பெயர்க் கடைமுதலுமொன்றாய தென்
னினீ யுயர்சிவ சொரூபமன்றோ.—நற்றவர் தொழுங்குரவ வீரசை
வாசார நற்பரம லிங்க மணியே, நவையற்ற வாதுளம் வீரமெனு மா
கமநலைடநின்ற சைவ நலமே.—செற்றவா ணவநந்தி தேவமா மூர்த்
தியே சிறந்தே ருருட்டி யருளே, தீரதா ரணவீர சைவதே சிகவசவ
சிறந்தே ருருட்டி யருளே. (௪)

உண்மையுணர் பெரியராந் தாயுமா னார்மொழியி லோதுதண்
டமிழலங்க, லூறத்தொடுக் கின்றோர்க டமையெலாஞ் சோதியா
துயர்பரஞ் சோதியெனவே,—வண்மையுற வாய்மலர்ந் திட்டவுரை
பிரமாண மாவதை மதித்தேமன, மகிழ்வோ டியற்றுமென் சிறுமொ
ழி தனக்குநீ மாநலம் புரிகுவைகொலோ,—நுண்மையறி வாலறிய
வேதாக மாதிகலை நுட்பங்க டாழுணர்ந்தே, நோண்மைபெறு வசவ
சற் குருநாத மூர்த்தியை னேதலுன் னுளமறியுமே,—திண்மையுறு
சிவஞான மிருநந்தி தேவனே சிறந்தே ருருட்டியருளே தீரதா ரண
வீர சைவதே சிகவசவ சிறந்தே ருருட்டியருளே. (௫)

ஓங்குசீர்க் கைலாய மதினின்று போந்தசிவ வொளிவீசு மலம
தேவ,னுத்தமச்சென்னவச வேசனுயர் சித்தரா மன்கொக்கு தேவனு
தித்,—தாங்குசங் கமசரணர் தம்புகழ்கள் பொலியவுந் தயங்குகல்
லாடையோடு, சாகரத் திற்போந்த பாலசித் தப்பிரான் றன்னரும்
புகழ் பொலியவும்,—பாங்குறுஞ் சிவஞான பாலைய தேசிகன் பச்சை

கந் தத் தேசிகன், பயில்சிவப் பிரகாச ணவனறுசர் தம்மருட் பரவு புகழ் பொலியவுஞ்சீர்,—தேங்குகலி யாணபுரி வாசவன் பர்கணேச சிறுதே ருருட்டியருளே, தீரதா ரணவீர சைவதே சிகவசவ சிறுதே ருருட்டி யருளே. (௰)

சிறுதேர்ப் பருவம்

முற்றிற்று.

திருநந்திதேவர் பிள்ளைத்தமிழ்

முற்றுப் பெற்றது.

துதி.

கயிலாயவரைச்சிவத்திருநிலயமுற்காவல்கவினக்கொண்டு
பயிலாருந்திருநந்திப்பெருமுகிலேபத்தியிலாப்பான்மையேன்பாற்
றுயிலாரும்போதுருவுகொடுதோன்றியருள்புரிந்ததொடர்பாலென்று
மயலாதியகற்றிநனியருளுமெனா ருக்கின்றேன் வன்னெஞ்சேனே.

திருநந்திதேவர் திருவடிவாழ்க.

உ

சிவமயம்.

எட்டயபுரம்

ஸ்ரீமாந்.

க. ஆண்டியப்பபிள்ளை

அவர்கள் மீது

பிள்ளைத்தமிழும்
உத்பசோதனைமஞ்சரியும்
தனிக்கவிகளும்

எட்டயபுரம் சமஸ்தான வித்துவான்

ஸ்ரீமத்.

க. மீனாக்ஷிசுந்தரக்கவிராயரவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

மதுரை

விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிடப்பெற்றன.

1909.

உ (91|60)

குமரன் றுணை.

க. ஆண்டியப்பபிள்ளையவர்கள்,

பிள்ளைத்தமிழ்.

விநாயகர் துதி.

கார்கொண்டநீள்பணைக்கையடியில்வெண்கோடுகதுவிவருகின்றகாட்சி, கருமுகிறவழ்ந்துவருமிருசிகரமத்தகங்காணுமலையானதலைசேர்; வார்கொண்டவாயெனுமுழைக்கணூர்வண்பிறைதன்வாய்க்கடையெடுத்துணுழைய, மாட்டாதராகுநிலைகாட்டுசிறுதாட்டுணைமதப்போதகத்தைநினைவாம்; ஏர்கொண்டமாதர்தமிணைப்பெருமுலைக்கெதிரிடுந்திறனுணர்ந்துசீறி, யீர்ங்கழுவிடப்பட்டதென்னவுமதான்றுதாளிணையாகவிண்ணைநோக்கிச்; சீர்கொண்டதவசுபுரிகின்றதெனவுங்கனகதிண்கலசமுடிகடோறுந், திகழ்மனைவிளங்கிளசையாண்டியப்பேந்திரன்செந்தமிழ்தழைத்துவரவே.

நூல்

காப்புப்பருவம்.

திருமால்துதி.

கங்கைசேர்செங்கமலமாதுதனிறந்தனிற்காத்துறவும் வேறுபலவங், கனையரைமணந்தவள்புலந்திடில்வணங்கிநின்க னகமுலையிபமுமவர்தங்; கொங்கையிபமும்பொரச்செய்துபா ர்த்தேனெனக்கூறுபுதிருத்தியுலகைக், ஈர்ந்துநனிபூத்திடப்பு த்திரையிந்துகாக்குங்கருங்கொண்டல்காக்க; சிங்கநிகர்செக வீரராமக்குமாரெட்டசிமான்மனத்துமகிழுந், திவியமதிமுந் திரியைமிகுபுனிதகங்கைகுலதிலகனைவிளங்குதருவை; மங் களபுயாசலனையிங்கிதகுணநனைவண்குவளை மார்பமணியை, வரம்வேண்டினர்க்குதவிபுரியாண்டியப்பனென வருகாண்டி பப்பதியையே. (க)

சிறம்=மார்பு. அங்கனையர்=பெண்கள். இபம்=யானை.

வேறு.

சிவபெருமான் பார்வதி விநாயகர் முருகக்கடவுள்துதி.

மருவிலங்கியவரியகொன்றையைமதியைநஞ்சுறவாய்ந் திடப்பாந்தளை, மருவுகங்கையைநறியதும்பையைவளர்பெ ருஞ்சடையிண்டவைத்தேந்துகை, மழுவொடுங்கலைபணிபுரி ங்கிதவரததுங்கபதாம்புயத்தேந்தலை, மருங்கிநன்றுளமுருகி யன்றொருகரையிருந்தழுதேங்குநற்றேன்றலின்; இருதயக்

துளிருறநயக்தமுதுதவுமம்பிகையாங்கிரிக்காந்தையை, இணை
யறுங்குடவயிறுதங்கியவிருகுறும்பதமோங்குரத்தாம்பலை,யி
னியதொண்டர்தமனநினைந்தவை யெவையுமின்புறவேண்டுமெ
ட்டாம்படி, யெழிலொடுந்தருகுமரரம்பனையினிதிறைஞ்சியு
நாந்துதிப்பாந்தினம்; உருவிளங்கியகொடிகளும்பரிலுறநினை
ந்துவிஞ்ஞார்ந்திடத்தாம்பரி, யுவைநடந்திடவடிவழங்கிடுமிள
சையம்பதியார்ந்துவப்பாந்திற, முரிமைகொண்டவனயமிகுந்
தமிழியலனந்தமுமோர்ந்துறத்தேர்ந்தவ, ஞெருகணந்தனில்
யமகமுந்திரிபுகளும்விண்டுசொல்யாந்தருக்காம்பொருள்; அரு
ளொடுந்தருநிகரவுந்தருமதிபனஸ்பிடைவாஞ்சையுற் றேன்
பொரு, மரசனுந்தியபெரியவெஞ்சமரழியவென்றிடுவோன்
றுதித்தோன்றனை, யனுதினங்களியொடுமகிழ்ந்தருளதுலசுந்
தரவாண்டியப்பேந்திர, வபயனென்றிடுசுகுணகந்தனைநனிபு
ரந்திடவேண்டிமிக்கோங்கவே. (உ)

பிரமதேவன் தேவேந்திரன் இலக்குமி சரசுபதி சத்தமாதர் முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்துதி.

தோட்டுக்கமலவீட்டயனுந்துதியோங்கமராபதியோனுந்
துலக்குங்கருணையிலக்குமியுஞ்சொல்லாடமிழ்க்குவல்லாளு
மோட்டுமயிடற்றீட்டுவளுமுன்னியருளேழ்கன்னியரு
முப்பதொடுமுக்கோடியெனுமுதியவிமையவரும்புரக்க

நாட்டிற்கனகம்பெயும்புயலைநவிலும்புலவரிருநிதியை
நலஞ்சேர்கருத்தமுத்தீன்றநமதுகுலசிந்தாமணியை [றை
யீட்டுங்கருணைப்பெருங்கடலையினியதருவைக்குணக்குன்
யிளசைமதிமந்திரியைவரமிசையாண்டியப்பமேதனுவையே. ( )

முதலாவது காப்புப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாட்டு ச.

௨-வது செங்கீரைப்பருவம்.

நினதுமுகமதியினைக்கண்டகைப்பங்கயநிகழ்ந்திதுவலி
ந்துதழுவ,நேர்ந்தருகெழுந்துவந்தனுகம்பதிப்பரிதிநேசமனமு
ன்னியோநம்; மனநிலைமைகண்டோவலாதினிக்காணவோ
மழுவுடையசோதிமுடிமேல், வதிமகிமையாலஞ்சியேயாதடைபு
ரிந்திடவும்வந்திலையாதுபுரிவோம்; எனநணிநினைந்தஃதினை
திருமுமற்றிருமியேங்கிநிலமீதுகுப்புற், றிருந்தனவெனப்பா
ணியூன்றிமுகமாடவொரெழிற்பதமிதித்திருந்து; தினகர
னுமோடிவலம்வருமிளசையூரனேசெங்கீரையாடியருளே, தி
கழ்பாண்டியற்குநிகர் புகழாண்டியப்பமுகில் செங்கீரையாடி
யருளே. (க)

ஒருமானையேந்திவருபெருமானொடுபுநினுமையவடனக்
குழவேட்கை, யொடுநினதுமேனிசெம்பாதிதந்ததுமன்றி.

யோவாதவட்குவெருவி; மருமாலைவேணிகொண்டெடன்னையு
மொழித்துநிதம்வைத்தனையிதென்னவவள்பான், மருவுபோ
வென்றுசினமுறுபோதெனுசைமடமங்கையேநின்னையென்
னே;டிருமாநிலத்தவளுமேசுமந்திடவுமேலேற்றமுறுபவளுநீ
யே, யென்பதுதெரிந்திடவுமன்றேபுரிந்ததவிரண்டுமென
வூடல்போய்முழ; திருமாதரத்தினணைகங்கைகுலசேகராசெங்
கீரையாடியருளே, திகழ்பாண்டியற்குநிகர்புகழாண்டியப்
பழுநில்செங்கீரையாடியருளே. (உ)

ஆவலொடும்பலபண்பயிறும்பிகளங்கோலஞ்சார
வங்கைவிலுங்கொடுவெந்தமதன்றனையங்கோலஞ்சார
மாவிழியால்வெலுவோர்பதமாபதுமந்தானங்கோடி
வாடியுநேடியமாறதிமாதருமந்தானங்கோடி
யேவளரப்புகழ்சூழிளசைப்பதியின்பாலன்பார்வை
யென்றவர்தங்களைநன்றுபுரந்துமையின்பாலன்பார்வை
தேவமுதாங்கருணாநிதிபெற்றவசெங்கோசெங்கீரை
தேர்ந்துரையாண்டியப்பேந்திரவுத்தமசெங்கோசெங்கீரை.()

அங்கோலஞ்சார=அழகிய அம்பு ஐந்து பொருந்த, அங்குஒல்
லிட. மா விழியால் வெலுவோர்= அழகிய நெற்றிக்கண்ணுல் வெ
ல்லும் சிவபிரானது. பதமாபதுமந்தான்=திருவடியாகிய சிறந்த
தாமரையை. அங்கு ஓடி வாடியும்நேடியமால்=அவண் ஓடிவருந்தி
த்தேடியவிட்டுணு. நதிமாதருமம் தானம்=புகழும் பெரிய தரு
மமும் தானமும். இளசைப்பதியின்பால் அன்பு ஆர்வை=இள

க. ஆண்டியப்பபிள்ளை

சைநகரில் அன்பு நிறைந்தாய். உமையின்பாலன் பார்வை=பார்வதிபுத்திரனான குமாரக்கடவுளது கடாட்சம்.

செங்கீரைப்பருவமுற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் ௨-க்கு பாட்டு எ.

௩-வது தாலப்பருவம்.

கந்தமுறுதண்பொதும்பரளிக்காடும்புயலுந்துணைபெணநீங், காதுசேர்த்துப்பொருவதனைக்காணூஉமதுவைச்சிறையிருக்க; வந்தபுயலைச்சஞ்சலமேமருவப்பசும்பொங்கருமலைந்து, வணங்கிநிதங்காவெனத்திறையாமலருமளித்துக்கண்ணீரைச்; சிந்தியிரங்கப்புரிகுழலிற்றேந்தார்களோங்கைந்தருவினிடைச், சிறுமாமகளிர்வீசுமதைத்தேவர்புலவிமாதருக்குத், தந்துபுணர்ந்துபுகழிளசைத்தாணுபதியேதாலேலோ, சகத்திலுயராண்டியப்பபுரந்தரனேதாலோதாலேலோ. (க)

பொதும்பர்=சோலை. சிறை=இறகு, சிறைச்சாலை. சஞ்சலம்=மின்னல், துன்பம். கா=சோலை, காப்பாற்று. கண்ணீர்=தேனாகியநீர், கண்ணீர்.

நவிலுந்துகிலமருங்கொடிக்கணந்தேமடவார்மருங்கொடிக்க
நாட்டுமாகமுகிலையுறநணுகிமாகமுகிலையுற
அவிர்தேனுவின்வானரம்பாயதறுந்துவிழவானரம்பாய

அரியைவிலகாவணங்குலவவமையுமலர்க்காவணங்குலவத்
திவள்மாதருக்குச்சந்தோடத்தேன்மாதருக்குச்சந்தோடத்
திருவாய்வனசத்திரந்தழைக்கத்திரண்டுணனசத் திரந்தழைக்
தவழும்புகழ்செய்வளத்திளசைத்தானுபதியேதாலேலோ[கத்
சகத்திலுயராண்டியப்பபுரந்தரனேதாலோதாலேலோ. (உ)

துகிலமரும் கொடிக்கணம் தேமடவார் மருங்குஒடிக்க—சீலை பொருந்திய கொடியினம் தெய்வப்பெண்களின் இடையை ஒடிக்க. மாகமுகிலை—ஆகாயத்தின்மேகத்தை. மா கமுகுஇலைஉற—அழகியகமுகின் இலைமேவ. தேனுவின் வால் நரம்பு ஆயது—காமதேனுவின் வால் நரம்பானது. வானரம்பாய—குரங்குகள் தாவ. அரியை விலகா அணங்கு—விட்டுணுவை விலகாத இலக்குமி. மாதருக்குச்சந்தோடத்தேன்—சிறந்த களிப்பும் சந்தோஷமுமுள்ள தேன்வண்டு. மாதருக்குச்சந்தோட—பெண்கட்குத் தூது போக. திருவாய் வனசத்து இரந்து அழைக்கத் திரண்டு உண் அன சத்திரம்தழைக்க—அழகிய வாயாகிய தாமரையால் பணிந்து அழைக்க (விருந்தினர்) திரண்டு அருந்துகின்ற அன்னசத்திரம் செழிக்க.

தங்கமணிச்சிகரபணமேற்றங்கவிளங்கியெங்கணுநித்
தங்கதிரைவீசப்பெயர்மாதங்கமெனக்கொண்டதற்கேற்பத்
தங்கள்கரியநிறத்தைவிடுத்தங்கமுழுதுஞ்சேர்ந்திருதந்
தங்கவினும்பல்லிபங்கள்மிகுந்தங்கணுலவுமிளசையின்முச்
சங்கமகிழ்ந்துபுகழுமிரசங்கனியமுத்தமிழ்கள்பிர
சங்கமியற்றுங்கருத்தமுத்துச்சங்கநிதிபாலுதித்துமுக்கட்

சங்கரனைப்போற்றிப்பணியுந்தானுபதியேதாலேலோ
சகத்திலுயராண்டியப்பபுரந்தரனேதாலோதாலேலோ. (௩)

தாலப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் ௩-க்குப்பாட்டு ௧௦.

௪-வது சப்பாணிப்பருவம்.

வானகமடுத்தலாலெழுதுளியமைந்ததான்மணியாழியுற்ற விரலான், மன்னிலவணக்கமிகவாங்கிடக்கும்பிடுவதாற்கனக மின்னிவரலாற்;பூனலங்காட்டலாலுறுதியாகத்திற்பொலிந்திடுதலாலுமுன்கை, போன்றனமெனக்கருவமேவியெதிரிட்டிடுபுயற்குழாமுழுதும்வெருவ;வேனலமரப்படியார்க்குமிடிதருநீயெமிணையோவெனச்சீறியே, யிதுபொருத்தனமினிச்செல்லெனச்சொற்றிடவெடுத்திருகைகொட்டுவதுபோற்; ருனங்கரெட்டபுரம் வளராண்டியப்பமுகில் சப்பாணிகொட்டியருளே, தப்பாதுதுட்டர்களையெப்போதும்வெட்டுபவசப்பாணிகொட்டியருளே. (௧)

வானகமடுத்தலால்=வெள்ளியநகம்பொருந்தலால், மேலிடத்தில் நிறைந்திருத்தலால். எழுதுளி=எழுத்தாணி, எழுகின்றநீர்த்திவலை. மணியாழி=இரத்தினமோதிரம், அழகியகடல். விரல்=கைவிரல், வலி[illegible] மன்னிலவணக்கம்=நிலைபெற்ற உலகத்தார் வணக்கத்தை, [illegible]கி உப்புநீரை. கும்பிடுவதால்=அஞ்சலி

த்தலால், கூட்டமிடுவதால். கனகம்—பொன், கல்மலை. பூ—மலர், பூமி. உறுதியாகம்—மிக்ககொடை, பயன்றரும் யாகம். ஆர்க்குமிடி—யாவர்க்கும் வறுமை, முழங்கும் இடி. செல்—போ, மேகம்.

அரியசிறுநூன்மருங்கநலார்செவ்வரியினம்பகமதுக்கு முரிநின், னருட்டேன்மணத்திடுமுகத்தாமரைப்போதவாவிப் பராவிலாவித்; தருமிச்சிலாக்காதுகைதட்டியோச்சிடு தறனையொப்பவும்பன்மடவார், சந்தமிகுபுருடர்கண்வழுக்கிடாதிட்டகற்றங்கிளங்கொங்கைமலையில்; ஒருவூச்சுறப்புரிந்தானுஞ்சிவக்குநினதொண்கைகொடுதாடனஞ்செய், துறுங்கால்வருந்துமென்றஞ்சுபுபழக்கரிடலொப்பவுமுடுக்கையேந்து; சருமதரனைத்துதிசெயாண்டியப்பேந்திரா சப்பாணிகொட்டியருளே, தப்பாதுதுட்டர்களையெப்போதும்வெட்டுபவசப்பாணிகொட்டியருளே. (உ)

வேறு.

கந்தமலிந்தபசுங்குழலம்பிகைகட்டியிருப்பாணி
கல்லவும்வல்லவெமுள்ளமுவந்துதிகட்டியிருப்பாணி
வந்தயாபரிதன்னிருகொங்கையமட்டுமெருப்பாணி
மலனொடுகந்தனையருளொடுதந்தவண்மட்டுமருப்பாணி
இந்துபுனைந்தவனேடுசுமந்திடவிட்டதிருப்பாணி
யென்றகுலந்தனில்வந்தவதானநலி[illegible]ப்பாணி

கொந்திதழும்புயம்வென்றிகொளும்படிகொட்டுகசப்பாணி
கொங்கிளைசைப்பதியாண்டியப்பேந்திரகொட்டுகசப்பாணி. ()

கல்ல=தோண்ட. கொங்கை அமட்டும் மருப்பு ஆள் நிமலன்=தனங்கள் அச்சுறுத்தும் தந்தத்தை ஆளுகின்ற விநாயகர். மட்டு மரு பாணி=தேன்போல் மணக்கும் பண்ணையுடைய உமை. சுமந்திட இட்ட திரு பாணி=சுமக்கவைத்த சிறப்புற்ற கங்கை. திருப்பாணி=தானலட்சுமிவசிக்கும் கை.

சப்பாணிப்பருவம்முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் ௪-க்குப்பாட்டு ௧௩.

௫-வது முத்தப்பருவம்.

சந்தமடமாதரைமேடைத்தலத்துத்தரிசித்தரிமயங்கித்
தாரையிமையாதாயிரம்பெற்றநிலைமகிழ்கூர்ந்தருகுறுங்காற்
கந்தபலிபக்கனைந்துலர்செங்களபக்குவியல்மகுடவலங்
காரத்துரைமார்செலுத்துபரிக்காலிற் பொடிபட்டெழுந்தமி
ருந்தவருகற்பனைப்போற்கணுறுத்திபிவராவின்றுநமக் [ஞ
குளதாமிழந்தோமென்றவன்வீழ்ந்தோடமுடிக்குமிளசையிற்
முந்துங்கருத்தமுத்தின்றமுத்தேமுத்தந்தருகவே [சீர்
மூண்டசமர்வெலாண்டியப்பமுதல்வாமுத்தந்தருகவே. (௧)

அரி=இந்திரன். தாரை=விழி.

கொத்துமலர்க்கான்வீசியண்டகூடத்துவரைநீண்டிடுகொக்
கொண்மூநிகரப்பொழிமதுவாற்குலவோராழித்தேருமதிற்
றத்துபரியுமவைகடவத்தகுவலவனுந்தானுநனை
தரவும்பலவீமொய்த்திடவுஞ்சகிக்கமுடியாதனுதினமுங்
கத்துங்கடலிலவைமுழுதுங்கழுவிமுழுகிப்பரிதிவரக்
காணுமிளசைமாநகரைக்காக்குமமைச்சனேமடவார்
முத்தம்பதிக்குமுத்தநகைபுகழ்வாய்முத்தந்தருகவே
மூண்டசமர்வெலாண்டியப்பமுதல்வாமுத்தந்தருகவே. (௨)

வேறு.

மெல்லியரிடம்போர்புரிந்திடுமதன்றனிடம்வெஞ்சினம் வளர்ந்துகணையாய், மேவுமலரிற்சிலபறித்துக்கொடுந்திறம்விளைக்குமம்மதொன்றையுந்தன், வல்லபுயமாலையாய்ப்புல்லியின்புதவிபிடுமாறுநனிசெய்துமற்றை, வார்கணையைநீளணைபரப்பிக்கரங்கமடமாதரையழைத்துமுலைமே; னல்லகொடைகற்றகைபுனைந்ததரமும்பருகிநின்குபலகோடிகரணம், நடத்திச்சுகத்தினையளித்துத்திருந்தின்பநரலையுறு போதுமொருபொய்; சொல்லியறியாதசெந்தமிழுமுதற்றற்றுசெந்துவர்வாயின்முத்தமருளே, துரைமார்கள்மெச்சிளசைவளராண்டியப்பசெந்துவர்வாயின்முத்தமருளே, (௩)

முத்தப்பருவம்முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் ௫-க்குப்பாட்டு ௧௬,

௬-வது வருகைப்பருவம்.

தேனாறுபாயவளமுறுமருதமென்னுந்திறற்பெருங்காவலாளி, செம்பொனுலகுக்குமேலுஞ்செலவளர்த்திடுசெழுங்காவினோடெதிர்த்து ; வானாறுகற்பமத்தேனால்வளர்ந்துவருவதுகண்டுசீறியந்த, மன்னவனெடுத்துவாள்வீசிக்குறைத்திடுதன்மானவெடிகொண்டவாளை; கோனாறுணைமந்தருக்கொம்பைமுறித்துமிக்குவ்விலுறவீழ்த்திவந்து, கோடிதரமெதிர்நோக்குபெடையொடுகலந்துசெங்கோகனகமீதுதூங்கத் ; தானாறுகாலிசைமுழக்கிளசை யூரவதரித்தபுகழோன்வருகவே, தாண்டுபரிதூண்டுதிறலாண்டியப்பேந்திரவுதாரமகவான்வருகவே. (௧)

வேறு.

விரியுமலையைமேலாக்கிமீறுமலையைக்கீழாக்கி, வீறுதணித்தகரமுனிவன்மிகப்பாரிகழுங்குறள்வடிவ; மொருவிவிடங்கமேனியொடுமுதித்தானெனவும்வாணிமட, முறுபெனுருநீத்தாண்மைகொடுமுதித்தானெனவும்புகழ்ந்துதினம் ; நரர்கொண்டாடுஞ்சிவகாமிநாதகவிஞனெனவெழுதி, நாட்டிற்சிறந்தவளத்திளசைநகரிற்பிறந்தபெருந்தமிழா,கரனுங்கருத்தமுத்தீன்றகனியேவருகவருகவே, காரார்கொடையாண்டியப்பவுபகாராவருகவருகவே. (௨)

தாராளமுங்கொண்டருள்புரியுதாராவருகதசரதசீ
தாராமணைப்போலுதித்தவவுதாராவருகநினதுமுக
தாராபதிகண்டலர்குவளைத்தாராவருககவிஞருக்கா
தாராவருகமணஞ்செயிருதாராவருகவுலுத்தர்கணுங்
காராவருகதிவியவலங்காராவருகவிளசையிற்சிங்
காராவருகதெவைப்புரிசங்காராவருகநீதிவிப
காராவருகவமைச்சினதிகாராவருகவருகவே
காரார்கொடையாண்டியப்பவுபகாராவருகவருகவே. (௰)

வருகைப்பருவம் முற்றிற்று.
ஆகப்பருவம் ௬-க்குப்பாட்டு ௬௰.

எ-வது அம்புலிப்பருவம்.

குணக்கடலுதிக்குமதியோனருந்தமிழ்தினங்கொள்பவன்று
ரையருளோன், கூடியகலாநிதியனென்றனையுமோதலாற்
கோவாந்தனக்குநிகரா; மணத்தவனெனக்கணியழைத்தன
னதன்றியுன்மாட்டுறுநிலாக்கதிரையும், வருநினதுசிறுமை
யொடுநீகலகமேசூழவந்துபயமேவுதலுமிக்; கணத்துறத்திரு
வுளத்தெந்தையுணராமையுன்கண்ணுற்றயோகமேகாண், கன
கநாட்டும்புகழ்விளைத்திடவுழுந்தனைமகாணமேழித்துவசு
ம்வின், அணைக்கரமெடுத்துயர்த்திடுமிளசையூரனுடனம்புலீ

யாடவாவே, அத்தனருள்பெருகாண்டியப்பமுகிலுடன்வேண்டியம்புலியாடவாவே. (க)

குணக்கடல்—கீழ்கடல், குணகரம். அருந்தமிழ் தினங்கொள்பவன்= அருந்துகின்ற அமுது இன்னங்கொள்பவன். அரியதமிழ் தினங்கொள்பவன். தாரையருளோன்= நட்சத்திரங்களையுள்ளவன், கண்ணருளுள்ளவன். நிலாக்கதிர்= நிலாவொளி, நில்லாக்கதிர். சிறுமை= சிறியகளங்கம். கலகம்= மலையிடம். பயம்= கடல் நீர்.

இராவோனெனத்திரிதியாதலாலுன்றனக்கேற்றனவளிக்கவலவோ, வின்றுநன்றன்போடழைத்தனனதுணராதெழிற்றிருமுகந்தெதிரியாய்; வரலாலழைத்துநமையுந்துன்பியற்றிவிடுவானென்றுவந்திலாய்நீ, வள்ளன்மைபெற்றவிவனுள்ளன்மைதேர்கிலாய்மருவார்களென்றுநினையான்; தருமிடத்தன்றியுங்கலைவாணனுழைத்தான்மிகமகிழ்ந்துதரவோர், தடையும்வாராதுனையழைத்தகரமேதருத்தானெனவிமைக்குமின்னம், அரகராதாமிதமெனுமிளசையூரனுடனம்புலியாடவாவே,அத்தனருள்பெருகாண்டியப்பமுகிலுடன்வேண்டியம்புலியாடவாவே. (உ)

வந்திலாயென்றிவனுனைச்சினந்திடுபோதெம்வள்ளலே நீகையாலும், வாயாலுமேககாலத்தழைத்திட்டதையிவண் சொந்தவாம்புன்மாதும், கந்தமுறுசெங்கமலமென்னவருபுதி

ரவோர்களைப்புணர்ச்சிமாறுங், காணவெளியாயுமறைவாயு
நமையின்றழைக்கவுமானதிவரிலெவள்டாற்; சிந்தனையுடன்
சேர்வமென்றுதெளியாதுவந்திலனென்றுகோடிகோடி, செப்
பியிதுகாறுமேதப்புவித்தனமினிச்சிறிது நீதாழ்க்கின்றே,
அந்தரமடைந்திடுதிதிண்ணமிளைச்சுகமொடம்புலியாடவா
வே, அந்தனருள்பெருகாண்டியப்பமுகிலுடன்வேண்டியம்
புலியாடவாவே. (௩)

அம்புலிப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் ௭-க்குப்பாட்டு ௨௨.

௮-வது சிற்றிற்பருவம்.

புதிதாவிருந்துசமைத்துனையன்பொடுவந்தழைக்கப்போ
வமென்று, புந்திநினைந்தோமதற்குமுனம்போந்தாய்வலியபி
கமகிழ்ந்தோய்; அதுநீயுணராதெஞ்சிறுவீடழிக்கமுயன்று
யழிக்கினுநின், னருமைக்கருணைமாதாநீராட்டிச்சதங்கை
சிலம்புதண்டை; பதுமக்கரத்தால்வனைந்திடுநின்பதத்திற்படி
ந்தபுழுதியினைப், பணிந்துவிழிநீருகுத்தாட்டிப்பரிந்துகழுவு
வோமலது; கறுவச்சினந்தியாதுசெயக்கடவோஞ்சிற்றில்சி
தையேலே, காண்டீபனுநேராண்டியப்பகனியேசிற்றில்சிதை
யேலே.

திருமால்வெங்கடேசுரெட்டசெல்லமகராசேந்திரனைத்,
தினையும்வணங்காரகமோவிச்சிறியேயமிழைத்தசிறுவீடு;தருமா
மணியேயமஃதிலையேபற்சாற்றுமவனெனங்கற்பினகந்,தனைநேற்ற
ழிக்கப்பவனியெழுந்ததுபோலின்றுமுனதிடத்துப்; பெருவீ
தியில்யாம்புரிந்திடுகற்பினகந்தனையுமழித்திடற்குப், பெரிது
த்தரவுங்கொடுத்தனனோபெண்கட்கிரங்கிநீகூடக்; கருணைபு
ரியாதிருக்கிலெவர்காப்பார்சிற்றில்சிதையேலே, காண்டீபனு
நேராண்டியப்பகனியேசிற்றில்சிதையேலே. (௨)

இனியநேயமிகுதியினாலிங்குநினைக்கண்டெழுந்திருந்தோ,
மில்லைமதற்கெம்விளையாட்டினில்லையில்லையெனப்புரிந்தன்;
மனுநீதியதோவிதற்கோநின்வரவையெதிர்பார்த்திருந்தோஞ்
சொல், வரனூர்தலையிலிருந்தபுனன்மடமான்றலையிலிருந்தம
லர்ப்; பணியின்பகைவன்மனைதலையிற்பதிவாயிருந்தவோரிர
ண்டு, பாவையருஞ்சூழ்மேவியிருபகுதிப்பொருளுமிகுதியு
றக்;கனிவாய்வளர்க்குமிளசையலங்காராசிற்றில்சிதையேலே
காண்டீபனுநேராண்டியப்பகனியேசிற்றில்சிதையேலே.(௩)

சிற்றிற்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் ௮-க்குப்பாட்டு ௨௫.

௯-வது சிறுபறைப்பருவம்.

தெண்டிரைமுழங்குவதெனத்தமிழ்ச்சங்கந்திரண்டுகவி கொடுமுழக்கச், சிங்கமன்முழங்குவதெனச்செயச்சங்கஞ்செ ழித்துவீறுமுழங்கக்; கொண்டல்கண்முழங்குவதெனப் பெண்ணின்சங்கங்குனித்துவாழ்த்தொலிமுழக்கக், குலவுமணி மும்முரசுமதிர்பெறமுழக்கிவிடுகோலமுறுமிளசைநகர் வாழ்; வண்டிசைமுழக்கவருதண்குவளைமார்பனேவண்புகழ்முழக்கு மதுலா, வார்கழல்முழக்குபதபங்கயவரோதயாவலமேருமெலி வேறமுன்; செண்டொடுமுழக்குதல்செயாண்டியப்பேந்த்ர முகில்சிறுபறைமுழக்கியருளே, திங்களொடுதங்கிவருகங்கை குலதுங்கதரசிறுபறைமுழக்கியருளே. (௧)

ஓராயிரம்படப்பாந்தளினுறங்கிவிடுமூர்த்தியைநடாத்துமே கற், குற்றமேதேர்சுற்றுதிருவாடையையெடுத்துண்டுமிழ்ந்தமு னிவாழுமலைமே; னேராயெழுந்துவடதிக்கோடிரதமேறிநீள் கதிர்க்கவிகையதனை, நிக்கனுமலர்ச்சோலையுட்கவிகையானுற நெருக்கிப்பிடித்துமுன்று; ளோரானகுருதேவிதன்னைப்புணர் ந்தபவமிங்ஙனமடித்ததெனவே, யிருக்கிப்பிழிந்தமுதெடுத்து மந்திக்குமுதலீந்துண்டுகூடிமகிழ்கூர்; சீராருமிளசைநகரா ண்டியப்பேந்த்ரமுகில்சிறுபறைமுழக்கியருளே, திங்களொடு தங்கிவருகங்கைகுலதுங்கதரசிறுபறைமுழக்கியருளே. (௨)

இங்கிதமாறா இங்கிதமாறா எங்கணுமானவனே
இன்பசுபாலா இன்பசுபாலா எங்கணுமானவனே
சங்கமதுறையே சங்கமதுறையே தருமதுரந்தரனே
தந்திரனேயா தந்திரனேயா தருமதுரந்தரனே
அங்கவித்தாரா வங்கவித்தாரா அண்டலரையே பொருவாய்
அமைச்சதிகாரா வமைச்சதிகாரா அண்டலரையே பொருவாய்
கொங்குறுதிண்புயவாண்டியபைந்திர கொட்டுகசிறுபறையே
கொட்டமிடிம்பரிதட்டிநடத்துவ கொட்டுகசிறுபறையே. (௩)

இங்கிதமாறா இங்கிதமாறா=இவண் இதம்மாறாத சந்தோஷத்தை யுடைய பாண்டியனே. எங்கணுமானவனே=எவ்விடத்தும் பெருமை பெற்றவனே. இன்பசுபாலா இன்பசுபாலா=இனியபசுக்களைக் காப்பவனே, இன்பத்தைத்தரும் நற்குமாரனே. எங்கணுமானவனே=எமது கண்ணையும் ஒத்தவனே. சங்கமதுறையே சங்கமதுறையே=(தமிழ்ச்) சங்கமிருந்த மதுரையையேசேர்ந்த தலைவனே. தருமதுரந்தரனே=தருமரக்ஷகனே. தந்திரன் எயா தந்திரனேயா=வஞ்சம்பொருந்தாத நூல்களிடத்து அன்புற்றவனே. தரு மதுரந்தரனே=கற்பதருவின் இனிமைக்கொப்புற்றவனே. அங்கவித்தாரா=சேனைகளின் பெருக்கமுடையாய். அம்கவித்தாரா=அழகிய பாமாலையுடையாய். அண்டலரையே பொருவாய்=பகைவர்களைச் சமர்செய்பவனே. அமைச்சதிகாரா=மந்திரியுத்யோக முடையாய். அமைச்சதிக்ஆரா=அமைத்த திகாந்தங்களிலிருந்து (திறையாக

வருகின்ற) முத்துமாலைகளையுடையாய். அண்டர் ஐயே பொரு
னாய்=தேவர்களரசனான இந்திரனையொத்தவா. எ. று.

சிறுபறைப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் ௯-க்குப்பாட்டு ௨௮.

௰-வது சிறுதேர்ப்பருவம்.

வாரிதி முகட்டிடை யெழுந்திருள் குடிக்கொளிரு வா
ன்பரிதி வரவுமவனை, மணிமகுட னுமெங்கள் வேள்குமா
ரெட்டதுரை மகிபனது தேரினெதிராய்; ஆரிவனொ ராழிரது
மேறிவர லென்றுசின மாகித் துரசக்கழைகளால், அங்கமுழு
வதுமிரத் தங்கொப்பு ளிக்கவுமெ யலமந்து சேந்துவென்
றித்; தாரியலும் வாசிரத முருளப்பு ரண்டுவலி தாங்கமுடி
யாதுபுனலிற், றங்கவு நினைந்துவரி சூழ்கிட வடித்துநித்
தமுமுடுக் கிளசை நகர்வாழ்; சீரியலு முக்யமந் திரியாண்டி
யப்பமுகில் சிறுதேரு ருட்டியருளே, திருநா விரட்டியரை
யழகான் மருட்டுபவ சிறுதே ருருட்டியருளே.

விரதமார்க் கண்டனுங் கண்டதிசயித்துற வியந்துதுதி
கூறுமாறு,மேதினியி லாகம விதிப்படி நடந்திடு விவேகமணி
யாகலருமென்; சரதசண் முகபதிபி ஞேனென வுதிக்கொ

வர் தமக்குமுன் னோனுமான, சரசரஞ் சிதசுகுண சுமுகமேகோ லாகலவி தரணகர கபலதருண ; வரதசுக மதுரவச னாமிர்தகிர் பாகரகு வலயபரி பாலதிலக, பகிபசற் சனதுரங் தரவிசைய கெம்பீர மங்கள விலாசகுலவச் ; சிரகர வலங்கிருத புகழாண்டி யப்பமுகில் சிறுதே ருருட்டியருளே, திருநாவிரட்டியரை யழகான் மருட்டுபவ சிறுதே ருருட்டியருளே.

சந்தமுறு செகவீர ராமக் குமாரெட்ட தளதுரையும் வாழுமகிமைத், தானுப திப்பெருமை பெறுநீயும் வாழுநீ தான்பெறும காருங்வாழ ; வந்துவளை யின்றமரும் வாழுநின் பெருநிதியும் வாழுநின் கொடையும்வாழ, வாய்ந்தமீனாட்சி சுந் தரமெனுநின் மருமானும் வாழவவ னோமதராச் ; சுந்தரமி குந்தமிழும் வாழுநின் னேயந் தலங்கவரு வோரும வாழத், துதிபெறுநின் னிளைசகக ரமும்வாழ நம்மையுந் தொண்டுகொளும் வேலர்கருணைச் ; செந்திருவும் வாழவளர் புகழாண்டி யப்பமுகில் சிறுதே ருருட்டியருளே, திருநா விரட்டியரை யழகான் மருட்டுபவ சிறுதே ருருட்டியருளே. (௫)

சிறுதேர்ப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் 10-க்குச் செய்யுள் ௫௧.

பிள்ளைத்தமிழ் முற்றிற்று.

உ

குமரன் துணை.

க. ஆண்டியப்பபிள்ளை

அவர்கள் மீது

உதாரசோதனைமஞ்சரி.

காப்பு.

நாதனைப்போற் றாண்டியப்ப நம்பதிமேன் மிக்ககொடைச்
சோதனைப்பா மஞ்சரியுஞ் சொல்லிடவே—சீதவொளி
கக்குஞ் சரமெனக்குக் காப்புறதே வின்றமத்த
கக்குஞ் சரமெனக்குக் காப்பு.

நூல்.

கங்கையணிசடைப்பெருமான்கண்மணியென்பதுதேற்
றக்கண்ணிற்றோன்றிச், செங்கையணிபெறப்பனிருதொகை
யாக்கொண்டின்னமுமோர்திணையுந்தாழாக், கொங்கையணி
மலையபலைகொடுத்தசுவைப்பாலையவாக்கொண்டுண்டென்று
ஞ், சங்கையணியவர்க்கொழித்தெனிருதயத்திலிருந்தருளுந்
தனிப்பெம்மானை. (க)

பொருந்தாகமறக்கொடிக்குப்பகிர்ந்தவனைவென்றமதன் புகழ்ச்சீராம்பல், முருந்தாகமறத்திவிளையாடுசெவிவளையா வென்மோகமான்செய், விருந்தாகமறக்கமுடியாததினைமாவ ருளவிரைந்துவாங்கிப், பெருந்தாகமறக்கனிவாயுறக்கனிவா யருந்தவந்தபிரியத்தானை. (உ)

மயங்கடம்பமாதிபுரிமாதரையவாவிநிதிவழங்கிப்பூம்ப ங், கயங்கடம்பமாருமதிக்கடவுள்வணக்கஞ்செய்முலைக்கயங் கட்கிந்தப்,புயங்கடம்பமாகவுஞ்செய்புல்லறிவுளேன்றவறும் பொறுத்தாண்டேமித், தியங்கடம்பமாலிகைசேர்த்தியதிருத் தோளிலங்கவருஞ்செவ்வியானை. (ஈ)

பத்துருக்கந்தனைப்பொருந்திப்பாவியெனச்செனித்திலங் கைப்பதிவாழ்ந்தோன்மார், பத்துருக்கந்தனைத்துமுடுனைல்லா கவுஞ்செய்மான்மருகப்பரனைத்தந்நெஞ்,சத்துருக்கந்தனையரி டந்தனிலுமுருமுழக்கொடும்பாதகரைக்கொல்லுஞ்,சத்துரு க்கந்தனையாறுதலையானைமலைமகன்மதலையானானை. (ச)

மன்மகவானவுணர்துயர்மாற்றியபேருதவியின்கைமாறு வாழைச், சென்மகவானிலங்குசசிச்சேயிழையோடெழுந்து வந்துசீராஞ்செல்வத், தன்மகவானதையுதவமணந்தானையிக ழ்ந்தவர்முன்சனியென்றேறுது, வன்மகவானுட்புகுந்துவருவ துபோனடத்திவருமயிலினானை. (ரு)

தருவானையளித்துவரந்தருவானைக்குறப்பெண்ணோடிந்த ழைக்குந்தெய்வ, மருவானைமகளையன்றிமருவானைஞானமுழு

வதுமிப்பாவி, கருவானையாறுறப்பகருவானையூருபுயங்களி லுற்றுடி, ஒருவானையூர்வானை ஒருவாமலுலவாமலுலவுவானை.

அடிக்கவரங்குன்றனையுறுகண்முலைவயிற்றரொடுமமரர் தம்மை, நடிக்கவரங்குன்றனையெனச்சூழ்ந்துவரச்செயயிரா ணியென்பாற், படிக்கவரங்குன்றனையதிபவெனப்புரிசூரன் படச்செய்தானைக், கொடிக்கவரங்குன்றனைக்கோதில்பரங்கு ன்றனைக்குணக்குன்றனை. (எ)

இருதயவாரிசமலரிலிருத்தியதுதினமுமதியென்றோது ங்க, திருதயவாரிதிநிகரன்பூற்றெடுக்குங்கவிமாலைதிகழச்சூட் டிக், கருதயவாரினியதனைகடவுளினியலதெனவுங்கனிந்த ஞேன்பால், வருதயவாரிகபரத்துவாழ்க்கைவளர்ந்தேறிநனி மகிழுவோனே. (அ)

திருந்தடங்காப்பேரிகையித்திருநகரின்முழக்குதலாற்றி னமுஞ்செங்கேன், விருந்தடங்காப்பயங்கொடருந்தாதுசுரும் பெனவதற்குமிதுமன்போடு, பொருந்தடங்காட்டானைமுலை ப்பூமகணுவினன்செவியைப்போக்கிச்செய்யப் பெருந்தடங் காக்களின்மதுவண்டுணுமிளைசையவதரித்தபெருமையோனே

காத்தகுலாபக்கனியாவருக்குமருடென்மலைச்சிகரத்தி ன்மேலங், காத்தகுலாவெனமூடிமேய்புயலைவழுதிசிறைக்க ளிடவேசோ, காத்தகுலாவைந்தருவோன்கனிவாலேபுனை

கொடுத்தக்கணமேயக்கார், காத்தகுலாதிபனெனவேவுலகமெலாமேத்திடுசீர்க்கனமுள்ளோனே. (௧௦)

செவித்துவருநிகராதசெவ்விதழார்க்கங்கசன்யாசிப்போர்க்கம்பொன், குவித்துவருநீக்கிவரையாதுபொழிபுயலெனக்குக்குயப்பாலூட்டித், தவித்துவருந்தலைத்தவிர்க்குந்தாயையளித்தவனெனவுந்தரணிமீதுற், பவித்துவருங்கருத்தமுத்துப்பாவலன்பாற்சண்முகன்பின்பாவுற்றேனே. (௧௧)

வன்னகவிராயவிதழ்வாணிசகைருவெடுத்துவரைசெயாணி, முன்னகவிராயசஞ்செய்திடவரினுந்தோலாதமுதமேமெயென்னுஞ், சொன்னகவிராயகவிசொலியவதானம்புரிவித்துவான்கடெய்வ, மன்னகவிராயநெல்லையப்பமகராஜநன்னேயங்கொண்டோனே. (௧௨)

அரவசனம்புரிதேரையாகவறமையிலுமுழுமவரைத்தானுத், தரவசனன்குறுதனதஞக்கவுநோக்குங்கருணைத்தடங்கணுளா, வரவசனன்புறுமடியார்மலரடியையமறவாதமனத்தனேம, துரவசனங்கடவினமுதுங்கசக்கவந்திடுசெந்துவர்வாயோனே. (௧௩)

இலகடிதமுடியணியாதெதிர்த்தவரினுடலினிடையெழும்பேய்நாயின், வலகடிதங்கிடச்செயவில்வளைக்குமிருபுயத்தானேமருமானேபொய், யலகடிதங்களுப்புவனிவேண்டுவ

கேள்வருந்தேவென்றளியேனுக்குப், பலகடிதமருமைமிகப் பாராட்டியெழுதியகைப்பதுமத்தானே. (கச)

கருநாணையேற்றிமலர்க்கணைதொடுத்துமாரன் மயக்கஞ் செய்மாதர், பெருநாணைவளையலொடும்பின்விடுத்துத்தொடுத்துணைநாம்பிரியாநாளே, திருநாணைவுறப்பிரிநாள்வெறுநாளேயாமதற்கெஞ்சிந்தையேக, வருநாணையெனமொழிந்துவரிதழும்புரிபெரியவனப்புள்ளோனே. (கரு)

சரசமதனூற்புளகாங்கிதமுறவேபுரியுமடந்தையர்தங்கொங் [கை
யரசமதனைகவினைபாடிடுவச்சிரமார்பாவலவணியாள்வத்
திரசமதனைகரதுமேபாரஞ்சிதசுதனைசெழித்தமாமோ
கரசமதனைகருணைகரசுமுகாதுரந்தரசிங்காரமாலே. (கசு)

*பெருகுசிதம்பரவியவாபெருந்தருமபுரந்தானேபெலமாயூர, வருமலைநீர்வளைமருங்குற்றாலபராபோதுறைசைவலவிலோதர், இருகுடந்தைவருசீரங்கமுளாயென்மாமதுரைமேவந்தோர்க்குத், தருவிபரங்குன்றனேசெந்திநகரனையனையதமிழ்வல்லோனே. (கஎ)

மருங்கந்தப்பாதமிலாமாசுணைநேராமெனும்பூமகளிர்பார்வைப், பிருங்கந்தப்பாதுணைப்பேரழகூருந்திருமுகச்சப்பிரம

---

*. சிதம்பரம் தருமபுரம் மாயூரம் குற்றாலம் துறைசை குடந்தை சீரங்கம் மதுரை பரங்குன்றம் செந்திநகர் என்னும் பத்து ஊர்ப்பெயர்தொனிக்கக்கூறியது.

டுமா, அருங்கந்தப்பாகனையகவிதைபொழிந்திடுமணியையரு
மையாயா, வருங்கந்தப்பாவெனவுமொருபெயரிட்டழைக்கி
ன்றவரிசையோனே. (கஅ)

கரவிசையாவரவிசையாகனகமகாகனகமகாகனிநதபோ
க, சுரதமனைவிரதமனுசுகமாராசுகமாரா துவாந்தமெல்லாம்
பருத்துடையாவொருதுடையாபரவமராபரவமராப திகாக்குந்
சேய்க், குருவினவாமருவினவாகுலவரையாகுலவரையாகுந்
தோளாளனே. (க௯)

தாண்டியப்பாகவனமெழும்படிவெல்பரிநதுலாதனத்
திற்சந்து, வேண்டியப்பராகவனசவடிபர்நாடகசமுகாவிலங்
குக்கூட்டு, பாண்டியப்பராகவனம்பாலடையாதகற்றியகற்ப
கதுதார, ஆண்டியப்பராகவனவேந்திரகோலாகலவொய்யார
கோனே. (உ0)

ஒருவாருடமாகதம்பால்வந்திலேபனெனக்கடிகபுரியேற்
கிந்து, ஒருவருடனனுப்பிவினவினதாற்கேளே நவுஞ்சொல்
வன்பூங்காலேத், திருவருடவாரியினித்திரைபுரியாயனும்புக
ழத்தினகின்போலத், தருவருடங்கினவரெவரெனவிதுநாள்
மட்டிலுஞ்சோதனைசெய்தேனால். (உ.க)

சோதனையான்புரிந்ததையுஞ்சொல்லுவன்கேள்முதலி
லொருசவேதக்கொம்பு,நாதனையாருந்துதிக்கைபெற்றவனெ
ன்பாரெனவேகான்போய்ப்பார்க்கச், சாதனையாய்வண்டருக்

கேதான்றருமந்தானமுறாதாரத்தனானன், ஏதனையானிடம் பயமென்றிருதயங்கொண்டானைமனமெண்ணினேனே. ()

அவனையுமோர்பார்வையிலேதீயனெனமதித்துவிட்டேனப்பாலந்தச், சிவன்மனைவியைநோக்கியொருத்தியுறக்கொடியாளோர்தெரிவையென்றுங், கவலையுடனேசடைவாயிருக்குமிகுவம்பியெனக்கண்டேனுக்ரன், தவமிகுதியாகமதைக்கெடுப்பதற்கேவருவனெனத்தான்கண்டேனே. (உ௩)

பின்புமவன்மனைவிகொடுஞ்சூரியெனத்தெரிந்துவிட்டேன்பெருமைச்செவ்வேள், என்பவனுங்கனகமுளானென்னினுமூரசத்தனென்றேயியம்பப்பெற்றான், இன்பமுறுமவன்மனைவியரிலொருத்திவழுவைவளர்த்திடவேவந்தாள், வன்புசெயுமொருத்திகடுங்குறத்தியெனத்தெளிந்துகொண்டேன்மனத்திற்றானே. (உ௪)

அரிமுழுக்கமடமாகிக்கடனுகித்தாங்கிடுவானவனில்லாரில், ஒருபெண்ணானுஞ்செய்யாள்மற்றொருத்திசென்மதரித்திரியென்றுற்றாய்ந்தேன், பிரமனுவியானன்னமுமெடுப்பானவன்மனைதம்பியரைநோக்கித், திருநாமங்களவாணியின்னமுமேவஞ்சனெனத்தெரிந்திட்டேனே. (உ௫)

இரதியையமதனையனுபவிப்பவனென்றோர்ந்தனன்பின்னிலங்குமிந்த்ரன், தருவனெனச்சொலினுமிடிக்கொடியன

வன்மனைவிசயந்தனையேபெற்றாங், கரியமருந்தருந்தியொருகாசு
பிலாதிருப்பள்வடக்கதிபன்றன்னே, சரையுமனைதொறுமி
ரக்கப்பார்த்திருப்பானென்றுணர்ந்தேன்றரணிமீதே. (உ௬)

வேறு.

ஐந்தருவினமுங்கற்பமென்றுரைப்பதல்லதுவாசியா
தென்றும், இந்தவான்றேனுவெதுமருளாவென்றிசைத்திட
வருமிருநிதியோர், அந்தகன்பாலேயமைந்தனபுயனுமனுதின
மின்னலைக்காட்டும், சந்திரனிரவுகொண்டவனரியாசகமுறப்
பகரெறுந்திரிவான். (உ௭)

வஞ்சிநாட்டரசோசேரலன்பதிதந்தவளமுறுபொன்னி
நாட்டரசோ, மிஞ்சியகொடியபுலியனென்றுளும் விளங்கு
செந்தமிழ்நாட்டரசோ, அஞ்சுதலைமையாக்கைதவனெனவு
மங்கையிலெல்லிபோலுணர்ந்தேன், மஞ்சுறுநிரைசேர்பவரொ
வணைப்பத்துவரினும்பின்றிடாதிசமம்மா. (உ௮)

உனதுதிகாரப்பெயரினைக்கதிரோனுதவியமகன்பெறுபல
னாற், றினந்தொறுங்காளுளிகையுமுதவித்திகழ்ந்திடுசீர்த்தி
பெற்றனனீ, தனதிருகரத்தாலெடுத்தெடுத்தெவர்க்குந்தனத்
தினைவெறுத்திடக்கொடுத்து, மனமகிழ்வதினுல்வெறுக்கை
யென்றொருபேர்வழங்கினர்பொன்னினுக்கம்மா. (உ௯)

பணியெமக்கெதுசொல்லென்னலேயென்னப்பரவிநின்
றேற்றவர்தமக்கும், அணிபினைவிரும்பிவினவினரெனப்பூண

னவிலாதனகொடுத்திடுவாய், கனியுறப்பின்னுஞ்செலவிடை
தருவாய்கருணையங்கண்ணனேயென்னில், முனிவுடனிடபங்
கேட்டனனெனவேதோன்றியங்கனையுமீந்திடுவாய். (௯0)

வேறு,

நினாதுபெருங்கொடைப்புகழையனந்தமெனுராயிரநாவா
னிகழ்த்திடினு,மனதிலொருசிறிதுமுடியாதஃதிங்கெவரிடத்
திலமையுமம்மா, வெனதுபெருமடமையினாற்சோதனைசெய்
திடப்புகுந்தேனிளசைராசர், மனமகிழ்மதியூகியெனதா
பப்பனெனும்வரிசைமாலே, (௯க)

உதாரசோதனைமஞ்சரி

விசித்திர எழுத்தலங்காரம்.

துகவா
துலவு
துவிகை

ஏர்செய் துகவாதுலவுதுவிகையெனுமூன்றெழுத்தேற்ற மொழிமூன்றிலினைமார், இங்குவெறியாடலைவிரும்பிடில்விலைக்கறுதலைய்ந்தமொழி கூறிப்பிடுவான்,இன்றாகிவந்திடிலடுத்த மொழிகூறியிறிட்டமொழி கூறிப்பிடுவான், இதுவன்றிமுன் சொன்னசொற்கள்நடுவுற்றதையெனக்கருள்வையென்ன வதிலே; சேர்நடுவிலாததாற்பாடுவாணியதுஞ்சேர்த்தகலை மாலைமாற்றச்,செய்வதனியாயமதில்முதலிலாததுமெமேறுமேதர்ந்திலேனீறாகீக்கல், செய்யிலஃதுநிற்கமுன்சொன்னமொழி மூன்றிலுஞ்சேர்கடையெழுத்தைமேவித், தென்றல்வரின்முதலெழுத்தின்பேபொருங்குறைத்திடுவழிகளோடிவருவா ன்; வா ர்செய்நடுவில்லாதமுன்மொழியினேசைபலவாறுபுரிகுழவி தனிலும், வாய்விட்டிரங்கிமேல்விதமாந்துவாமொழிவகுக்குமலருக்குமஞ்சி, மற்றுமப்படியானகடைமொழிகள்தேடியேமறைவாயிருப்பமென்றே, மய்யலொடுதிரிகிறுளெனதருமையானமகள்வந்துசுகலீலைபுரிவாய்; கார்செய்கொடையுங் கடையதாகக்கொடுத்துவருகர்ணமகிபாலபூமா, கல்விக்குணதிபதிசெல்லச்சுவாமிமகிழ்கருணைப்ரவாகமகிபா, கருத்தினிலினித்திடுதமிழ்க்கவிவிரிக்குங்கருத்தமுதநேந்த்ர னீ ன் ற, காண்டிபாபாண்டியாதாண்டபரிதூண்டியிடுகனவாண்டிய ப் பமணியே.

க. ஆண்டியப்பபிள்ளை

அவர்கள் மீது

தனிக்கவிகள்

வணக்கா வியப்ப கபடமின்றேள் வருந்த வருந்தா தெழுகணையைக், கணக்கா வியம்ப முடியாமற் காமன் சாடித் திணுந்தொடுத்துக், குணக்கா வியம்ப திரும்பேரிக் குழலும் விரும்பி யணைராமா, யணக்கா வியம்ப கருங்கம்ப னெனவாண் டியப்ப மாமணியே. (க)

சுரும்பா கரும்பா வெனும்விழிக்கைத் தோகைக் கேகைத் தாயருந்தக், கரும்பா கரும்பா லமுதினுங்க சக்குஞ் சக்குஞ் சுழலுமொரு, அரும்பா கரும்பா சுகனுமெதிர்த் துவந்தா ளிரங்கா யுனதுமனம், இரும்பா கரும்பா றையா சொல் லெனதாண் டியப்ப மாமணியே. (உ)

பொலங்கா திலங்காத் திரங்குழலற் புதநா சிபலை முலைக்குரல்கோ, கிலங்கா திலங்கா நின்றவளோ கிளிவா யுரையா பிணையெவர்க்கும், கலங்கா திலங்கா முறத்தனியே கட்டி

யிருத்தி யணையரக்கர், துலங்கா திலங்கா புரியைவென்ற
துரையாண் டியப்ப மாமணியே. (௩)

திருக்கு மருக்கப் பெறுசனகச் சிறியோ ரெனவே
பொருபிதங்கொண், டிருக்கு மருக்கச் சுருபுலையி னிறுமாப்
பகலும் படிசெயவோர், கருக்கு மருக்கப் பாதரவுங் கனி
வாய் வருவாய் கடம்பணிப, வருக்கு மருக்கத் தாமருக்கும்
வணங்காண் டியப்ப மாமணியே. (௪)

தந்தந் தந்த மென்றுபர தமுஞ்செய் தறியாள் பினும்
பல்கனி, தந்தந் தந்த மென்றுகசந் தனவென் றுமிழ்ந்தாள்
மயலலைமி, தந்தந் தந்த மென்றுகிலுந் தரியா தெறிவாள்
குறிநடிர, தந்தந் தந்த மென்றுரைச்சி தழுவாண் டியப்ப
மாமணியே. (௫)

வினையா பாரி பலருனையே விரும்பி வருந்தி யிட
வேசி, மனையா பாரி யெனத்தனத்தை வழங்கித் திரிவா
யீதவர்வஞ், சனையா பாரி னீதியதா தழைக்கும் புகழா வெறு
சொலுவாய், எனையா பாரி சாதரு வினையாண் டியப்ப
மாமணியே. (௬)

அடிக்க வடிக்கக் கரமேந்து மவர்த மாவி யனற்புழு
வாத், தடிக்க வடிக்கப் பணத்தினைவி சுவரு முளரோ
வுனையழைக்கும், படிக்க வடிக்கத் தனைக்குமெமைப் பரிந்து
விடுத்தாள் வருவைகரும், பொடிக்க வடிக்கப் பெறுரசப்பா
வுரையாண் டியப்ப மாமணியே. (௭)

கும்பஞ் சங்கங் கொடும்பகையாங் குயமா மிடற்று மாதைமதன், அம்பஞ் சங்கங் கொடுங்கமுடுக் காது திரும்பா தருள்புரிவாய், கம்பஞ் சங்கங் கொடுஞ்சுமக்கும் கனமா ளிகையும் பொனுங்கவிஞர், தம்பஞ் சங்கங் கொடும்பறக்கத் தருவாண் டியப்ப மாமணியே. (அ)

விரகம் பிடிக்கும் படிதொடுத்து மிகச்சஞ் சலமே செயப்பொருவேள், துரகம் பிடிக்கு மரிக்கங்கந் தோவந் தோவந் தறுதாரீ, உரகம் பிடிக்குங் கொடியன்முத லோர் கள் மயங்க வேதரளா, கரகம் பிடிக்கு நேர்முழக்குங் கன வாண் டியப்ப மாமணியே. (௯)

மெலிய வலியத் தரும்புழுகும் விரும்பா ளரும்பா ஞாட்டுமொரு, சலிய வலியத் தருங்கடனஞ் சாயுண் டுமிழ் வாள் மதனேவால், புலிய வலியத் தருஞ்சகிக்கப் போமோ விவளை யணோகவிக்கு, வலிய வலியத் தருந்தருவாய் வழங் காண் டியப்ப மாமணியே. (௧௦)

சிறிது விசனமுற்றபோது சொல்லிய கவி.

கோபமொடுங் காதவிதங் கொண்டனையேல் யானுமனத்
தாபமொடுங் காதவழி தாண்டிடுவேன்—பாபமிணங்
காதமிசை பெற்றிடுநீ கண்டறிவாய் தாமதியேன்
நீதமிசை யாண்டியப்ப னே. (௧௧)

வெழுஞ் சினந்தத்து வேங்கைகருந் தோலணிவர்
வழுஞ்சி னந்தத்து வேறினைத—ஆறுமுகத்
தோண்டியப்ப நாமலைசேர் தொல்புவிசீ ரோதினசை
ஆண்டியப்ப நாமலைசே ரா. (கஉ)

கதவுக்குங் கற்றானுக்குஞ் சிலேடை.

மிக்கதிறப் பாக்கலையு மேவி யடைக்கலுற்றுத்
தக்கநிலை யோடிருப்புச் சார்தலினல்—இக்கு
கதவுங் கருவென் றுரையாண்டி யப்ப
கதவுங்கற் றானுநிகர் காண். (கங)

என்றனக்கு மாதுலனீ யென்பதுபோல் நாயேனும்
உன்றனக்கு மாதுலனா யுற்றிருக்கும்—நன்றுமுறை
கொண்டிருந்தோ மாதலினீ கூர்ந்தவா யாசித்தேன்
தண்டமிழ்க்கந் தப்பபுவி தா. (கச)

அகத்தியினி லெட்டை யகற்றினதி னோடு
சகத்திலொன் றற்றதுசேர் சாற்றம்—பகத்தினடு
இல்லாத முல்லைமிசை யின்னிளசை யாண்டியப்ப
வல்லாளா வந்தனைது வாய். (கரு)

திருநெல்வேலியிலிருந்து பாங்கிரிக்குச் செல்லும்போது
எழுதிய கவிகள்.

வானகத்தா ருஞ்சிகர வன்கயிலை போர்த்தவனைக்
கானகத்தா னைத்தசிவன் கண்ணுதித்த—மானவைவேற்

கந்தரது லாம்பவனி கண்டுபணி யாண்டியப்ப
கந்தரது லாம்பரவா கா. (கசு)

சிலசங் கதிசுருக்கிச் செப்புவன்கே ளொன்றும்
நலசங் கதிவிருப்பி னூர்க்கும்—பலநலஞ்செய்
யுந்திருப்ப ரங்கிரியா னூரினுக்கிக் கார்த்திகைநாள்
வந்திருப்ப ரங்கமெனு மால். (கஎ)

மருமானை யேத்திமுக மாநகர்க்குச் செல்வேன்
வருமானை போலவுமே மார்பி—லிருவாரந்
தாக்கவந்த வாயுவெனச் சாற்றுமொரு பேர்படைத்த
சீக்கவந்த னக்குளிருந் தேன். (கஅ)

ஆனதினூ லீதுவரை யங்கிருந்தே னென்னினுநின்
மேனதினூ டிப்புனைவர் வேளியமர்—வானை
மதிப்பருவத் தின்வரைக்கும் வண்டமிழ்சொற் றேன்கார்
மதிப்பருவ மிக்கவரு வாய். (ககூ)

நின்கடிதங் கண்டுமிந்த நேரம்வரை யைந்தருவின்
னன்கடிதங் கம்பரனேர் நாட்டுநினக்—கன்பொடெழு
தாதிருந்த வம்பனுக்கோர் தாள்முகவூர்க் கியெனகந்
தேதிருந்த வாழுமர சே. (உ0)

வெறிவிலக்கு வெண்பா.

காலைகடுக் கொண்டகலைக் காரிகையே கேளிரண்டு
காலேவிட்ட தாமிமைக்குக் கண்டனமென்—காலைவிரி

யாக்குவளை நோக்கினளை யாண்டியப்ப பூபதிபா
லாக்குவளை நோக்கி னதை. (உ௧)

இதுவுமது.

அங்கசனு லஞ்சரிவை யாயினுமே வாடுவளீ
அங்கசனு லஞ்சரிவை யாயினுமே—எங்களனே
கம்பனைவா மெல்லுமன்றிக் காரிகையே யாண்டியப்ப
கம்பனைவா வென்றிடுமோ காண். (உ௨)

இதுவுமது.

சங்காரஞ் செய்வரம்பிற் றங்கிளசை மன்பகையைச்
சங்காரஞ் செய்வரம்பிற் சார்கிறத்தால்—இங்கிவளுக்
கென்பயனு மென்பயனு வேறலன்றி யாண்டியப்ப
மன்பயனு டப்புரியம் மா. (உ௩)

இதுவுமது.

தாண்டியமட் டும்பரிசூழ் தண்ணிளசைக் கண்கவிக்கு
வேண்டியமட் டும்பரிசில் மேவியருள்—ஆண்டியப்பன்
தோட்டங்கை வைத்திடவோ தூங்குயிலாட் கன்னைபுதுக்
காட்டை வெட்டி விட்டதிலென் காண். (உ௪)

ஷை கடை தலைப்பூட்டு.

இன்பங் கிடைக்குமனை யேயாண்டி யப்பமன்னற்
றுன்பங் கிடைக்குவந்த துங்தெரிவாய்—பின்பவனுக்

கில்லாக் கமடமதி யேந்திழையே யாகார்
மில்லாக் கமடமதி லென். (உரு)

நற்றாயிரங்கல்.

வல்விக்க னுப்புமலை மாதுகொளச் சந்துசொலும்
செல்விக்க னுப்புமலை வந்தீரும்—கல்விக்கி
ஆண்டியப்ப னுக்குவகை யாமவற்காங் கர்வமிலே
சாண்டியப்ப வப்புவிமீ தாம். (உசு)

தொனிப்பாடித் திரிகையெனச் சுழன்றுகய வரைத்துதித்துத் துயர்கொண் டார்க்கும், இனிப்பாடித் திரிவதிலையெனப்பிரமா ணமுஞ்சொலுதற் கெனும்போ தென்முன், தனிப்பாடித் திரிகளைச்சேர்க் தவர்போல்வந்தனைமறக்கத் தந்தான் கூறுச், சனிப்பாடித் திரிப்பால்முன் இலங்கை வென்ற வாண்டியப்ப தருவன் ஞானே. (உஎ)

கருங்கனவி நிகருமலை விழியர்புக ழாண்டியப்ப காமன் போல்மு, திருங்கனவி யாழனெனத் தேர்மதியு மாதயவுந் திருவும் வாணர்க், கொருங்கனவி டாய்தவிர வூட்டுமிரக் கமுமழகு முற்றி லாரை, வருங்கனவி லேனுநினைத் திடமாட்டே னினைக்கில்வரும் வாந்தி தானே. (உஅ)

சிவகாசியிலிருந்து பந்தற்கால் வேண்டுமென்று வரைந்தமைக்குப் பதில்வாராமைபற்றி வதனபுரத்திலிருந்து எழுதிய கவி.

உலகாளும் வேந்தரெலாம் புகழிளசை யாண்டியப்ப வுசித ராஜ, திலகாநீ யனுப்புவதும் பலகாலே யானதினூற்

சிறிய நாளும், பலகாலுங் கேட்டலுக்க வேண்டுமென நினை
த்திருந்த பண்போ வன்றி, இலகாநின் றிடவனுப்பி யென
க்கெழுத மறந்தனையோ வியம்பு வாயே. (௨௯)

என்கூட வளையுயிரா விசைந்ததென்ற ராவணனை
யெரித்த கற்புப், பொன்கூட வளைபுனைந்த புனிதனிக ராண்
டியப்பா புகழ்நின் வீட்டின்,முன்கூட வளையின்மறந் திருந்த
குடை கொணர்ந்திலையேல் புனிந்து நின்பால், நன்கூட
வளையொடுபா லுண்டுபல மாவருவ னுனுந் தானே. (௩௦)

திருநெல்வேலியிலிருந்து எழுதிய கவி.

பெரும்பார்க்கு வள்ளலெனும் பிரபலனே ளாண்டி
யப்பபிரபு தன்பாற்,சுருப்பார்க்குங் குழற்கொடியே சுகித்து
நிதம் வாழ்ந்திருப்பாய் சுகமே கொள்வாய், கரும்பார்க்கு
மேயினிக்குங் கனகமுனைக் குந்தருவான் கனியே தன்னை,
விரும்பார்க்கு மிரங்கியருள் வேந்திவன்போற் கிடையாது
விளம்புங் காலே. (௩௧)

மடந்தையலங் காரியிவள் மனம்போல வொருதினமா
வதுநீ வந்து, நடந்தையலங் கூடுவதென் னுளினுமே புரிவை
யென்ன ஞாயங் கொங்கைக்,குடந்தையல வாவுவடங் கோடி
பல ரெனத்தெரிக்குங் கோவே யிந்த, அடந்தையல ரிடத்
துவைக்க லாமாமுத் தமிழாண்டி யப்ப மாலே. (௩௨)

புகலவடங் காப்புகழைப் பெறுமிளமை யாண்டியப்ப
பூமா னேன்றுப்,பகலவடங் கைக்கனந்தம் பணங்கொடுத்துச்

சேர்ந்ததையும் பார்த்துக் கொஞ்சம், இகலவடங் கொண்டு வெறுத் தானிவன்மே லாசைகொண்டே யின்னுங் கொங் கைச், சகலவடங் களும்பொரிய மயங்குகிறா ளீதெனதி சய மின் றோ. (௯௩)

வனசங்கங் கணக்கரமே நிகருமட மாதுநின்ப வனி யைக் கண்டு,கனசங்கங் கணைப்பொழுதிற் கழலவிட்டா ளதுக் கணமார் காக்குங் கோவில், முனசங்கங் கணக்கின்றி யிழக்க வுஞ்செய் தார்பிறுமா மோக மீறி, மனசங்கங் கணத்திரியா துணைந்தனள்வா வாண்டியப்ப வரிசை மாலே. (௯௪)

அரும்பாயா சந்தனதா யுறப்பாய்ந்து மறுபுறம்போ யகன்மி றைட்குக், தரும்பாயா சந்தனமா பாயசமா வேறும் வெறுக் ததுவு மன்றி, விரும்பாயா சந்தனமா வரவுமிலை யெனக்கதறி மெலிவ ளிற்குக்,திரும்பாயா சந்தனமேற் சே ராயா வாண்டியப்ப செயபூ மானே. (௯௫)

கனகவனப் பரியகுடங் களிகருங் கனமுலைதாய் காது மாமோ, கனகவனப் பரிகலங்கை கலந்தறியாள் மயல் மிகுந்துக் கலங்கு வாள்கோ, கனகவனப் பரிதுறுவ தனம லர்ச்சி யகமலர்ச்சி காணைச் சேர்வாய், கனகவனப் பரியவிபு மிளசைநக ராண்டியப்ப கருணை மாலே. (௯௬)

விஞ்சாற்றுக் கவினிலங்கும் பரங்கிரியைத் தொழு மடியே மிடியென் றேகூ, நஞ்சாற்றுக் கவிசனங்கொ ளாத ருள்செ யாண்டியப்ப நண்பா கன்னற், செஞ்சாற்றுக் கவிர

முதுக் கிளையாகுங் கழுகுமலைச் செவ்வேள் கோவைக்,
கெஞ்சாற்றுக் கவியனுப்பி னேமதனை யுனதுதந்தை யென்
போர் பாலும், (௩௭)

இருமருப்பு முலையருக்கு வெகுவிருப்ப முறமணக்கு
மினிய தேன, மருமருப்பு வெங்கணையெய் மாரனென வந்
துதித்து வணங்கா ரென்னும், வருமருப்பு வாரிதிக்கப் புற
முறச்செய் திளசைநகர் வாழுந் திவ்ய, தருமருப்பு னிதமணி
யாம் நமது செல்லச் சாமிவரோ தயவேள் பாலும். (௩௮)

காட்டியதிற் பிழைகளிருந் தாலுமுறத் திருத்தியிடக்
கனிவாச் சொல்வாய், நாட்டியமின் னூரிலங்கு சிவகங்கைக்
கின்றுசென்று நாலு நாளில், ஈட்டியபொன் மலிமதுரை
யுற்றிடுவேன் பின்புவர வெழுது வேனற்,ருட்டிகவா னென்
னவிளங் கியபுகழாண் டியப்பசர சப்பூ மானே. (௩௯)

நீலக்கந் தரனருள்சே ராண்டியப்ப ரஞ்சிதமா னே
யன் றாதா, லேலக்கந் தரமழைக்கும் வந்திலன்றூர் தந்தி
லன்யா னென்செய் வேன்செவ், வேலக்கந் தரளமென வே
பொழியப் பொழியாது மின்னு ரேவி, சாலக்கந் தரதியினந்
தாங்காளென் றொருமொழிபோய்ச் சாற்று வீரே. (௪௦)

கருப்பஞ்சா றுங்கசந்து குமட்டியிடு மரிவைமுனங்
காமப் பாவி, அருப்பஞ்சா றுங்காங்கொண் டெய்யவந்தான்

றுய்யதிரி பாகும் பாட்டில், விருப்பஞ்சா றுங்கவெங்க
ளாண்டியப்பா நீவரவே வேண்டுங் காணு, மருப்பஞ்சா றுங்
கணமுன் வேளையுமி ராவதனால் வரமாட் டாளே. (௪௧)

பூச்சுமைதா னத்தனையுங் கொண்டபடக் குறிக்கனி
யெப்போதுங் கொண்டாள், ஏச்சுமைதா னந்தருமம் புரி
நகருமேநகரு மெழுமே காம, மூச்சுமைதா னத்தெருவி
லேகிடந்தாள் வருவனென மொழிந்த வாயோர்,பேசசுமைதா
னத்தருநே ருங்கரங்கொள் ஆண்டியப்ப பெருமைக் கோவே.

அரசுவசந் தானமருங் கிள்ளையெனப் பேசுமென
தருமைப் பெண்ணுக், கரசுவசந் தானமட வாருமிலை வே
ளும்விடுத் தகலா னன்றிப். பரசுவசந் தானயமாப் பாடிவிளை
யாடிரசம் பணவும் வெள்கிப், பரசுவசந் தானதரு வாண்டி
யப்பன் பாலுமுருள் பாவை தானே. (௪௨)

சங்காகங் காரிணமா வெனுங்களக்குந் தளவளமைச்
சந்தக்காரிக்,கிங்காகங் காமனம்பா லேதமரா யினதுதொடை
யிந்து சேர்நித், தங்காகங் காகாவென் றேகதறி யுண்ண
வொன்னார் தசையை யூட்டும், துங்காகங் காகுலசே கரவ
துலா வாண்டியப்ப சுகிர்த வானே. (௪௩)

பதம்படிய மாதருடன் பரதமியற் றென்னின்மதப்
பாவி யானற்,பதம்படிய மாகொடியிற் பாயுமினிப் பாயுமிலைப்
பழமென் பாள்பற், பதம்படிய மாவாசை மூன்றுமெடுத்

தூண்டுகிலைப் பறச்செய் தைவர், பதம்பாடிய மாவிரமஞ் செய்
தவனே யாண்டியப்பா பாவிப் பாயே. (சரு)

கட்டிணமத் தனைப்பொருவே ளைவிரித்து வாரிமுனங்
கடையப் பாம்பார், கட்டிணமத் தனையமுலை யரைப்புண
ராண டியப்பாராம் கடலுறை வேலா, கட்டிணமத் தனையவிடு கிட்
டியென வட்டிவரக் கண்டே மைந்தின், கட்டிணமத் தனை
குறுகுந் தோகைகந்தா யேன்மிகச்சங் கடங்கொள் ளோமே.

கண்டங் கண்ட முடியாத கனிவா சகத்திக் கருணை
வைப்பீக், கண்டங் கண்ட மாமதியின் கவினைக் காமன் பணி
ரிஞுனைக், கண்டங் கண்ட போலெனவே காரி யுமிழ்வாள்
பகைவர்களைக், கண்டங் கண்ட மாக்கிடுமென் கனவாண்
டியப்ப மாமணியே. (சஎ)

எழுந்தப் புணரி முழுக்குமத னேவிற் கலங்கி விழிப்
புனற, வழுந்தப் புணரி ஞரியமே வருந்தா துவரென் றேமடு
ளில், விழுந்தப் புணரி யெனப்பதுங்கு மின்னைட் கின்னைட்
கனிந்துமுலே, யழுந்தப் புணரி னியகவினை பணியாண் டியப்ப
மாமணியே. (சஅ)

இதுமா தருமா லெனவிதுவைக் கிரங்கி யுறங்கி டாது
நினைப், புதுமா தருமா னிடவடிவம் பொருந்திற் றெனவே
கொடுத்திடுகைப், பதுமா தருமா வென்னைவெறுப் பதுமா

சருணை யென்பளணை, பொருமா தருமா லைபொருந்தப்
புணராண் டியப்ப மாமணியே. (௪௯)

கொடுக்குஞ் சாரதி யாகநங் காவனு கூல வாண்டியப்
பேந்த்ரா விஜயனை, அடுக்குஞ் சாரதி யாமுனைக் கண்டுமா
லாகி நாடுவள் வாடுவள் பன்னகக், கடுக்குஞ் சாரதி கோவா
வெனுமிடைக் கன்னி பானுவந் தின்றுதன் கைமிசை, உடுக்
குஞ் சாரதி காரிதெவ் வோதுநா னுள்ள வித்தை யனைத்தும்
புரிவையே. (௫0)

பெருவி ருந்தைய ருந்தனல் போலுங்கு பேரன்
வாட்டநன் காமனை நீங்கியே, தெருவி ருந்தைய னேபர
னேயெனத் தேங்கியேங்கிப் புலம்பிவைநந் தன்னைகாள்,
வருவி ருந்தைய ருங்களை முன்னமிவ் வாறு கண்டிருந் தா
ரோவென் றோர்வள்சூழ்,தருவி ருந்தையமொடு பேசிவ
சைக்கு ளாண்டியப் பேந்த்ரநீ சேர்வையே. (௫௧)

மோகப் பாவிக்கு நானென்ன செய்குவேன் முற்று
மேவினை யேவினன் சர்க்கரைப, பாகப் பாவிக்கு மேயென்று
வாடுமிப் பாவை மேலுன்ன வாவைச் செலுத்துவாய்,மாகப்
பாவிக்கும் பூதத்தின் மேல்வளர் வண்மை சூழிள சைத்துரை
மார்கள்கண்,ணகப் பாவிக்கு மந்திரி தந்திரி யான வாண்டியப்
பேந்திர சிங்கமே. (௫௨)

எந்த வித்தை யனைத்துந் தெரிந்துரை யெங்கள் ஆண்
டியப் பேந்திரன் பானித,புந்த வித்தை யனைநினைத் தேமிகு

மோக மீறி விவாகமு மின்றிய, சந்த வித்தை யணைவொடு மேவினாள் சாமி நீயினிக் காமத் தழுவினை, வந்த வித்தை யணையரு வந்திட வாழ்வி யென்றுரைப் பாய்பசுங் கிள்ளையே.

நித்த ராசனு மாரிசி யாமயல் நீங்கி ஞர்பர மெய்முழுந் தாளும்வன், னத்த ராசனு மன்பகை யாங்கனி நங்கைக் கெங்ஙனம் போமனை யேவெகு, சுத்த ராசனு மானங்கண் டோமெனச் சொல்ல தென்னவர்க் கின்றோ விளைசையு,நித்த ராசனு மெச்சாண்டி யப்பனைச் சேர்வை நீயுங்கண் டாவிநு திண்ணமே. (ருஏ)

பந்தங் கொண்டலை மேவப் பயந்திடும் பார மாமுலைக் கன்னியை நீபல, வந்தக் கொண்டலை நேர்பகம் வீங்கவோ வாறு!சேரக் கருக்கொண்ட தென்றெனு,தந்தங் கொண்டலை மேலடித் தாளிதற் கைய மில்லைவந் தேமணஞ் செய்கொடைச், சந்தங் கொண்டலை பொக்கக் கவிக்கருள் சாமி யாண் டியப் பேந்திர பூமனே. (ருரு)

புல்ல வாதுவ ராமித முரயெனப் போந்து மாரனுங் கெஞ்சுவ தன்றிமுன், வெல்ல வாதுவ ராதுநிற் பானந்த வேளை தான்வசந் தாபர சென்னவுண், டல்ல வாதுவ ராசும தையுரைத் தானு மஞ்சலி செய்வளிக் கன்னியை, வல்ல வாதுவ ராபுரி காத்தவா வள்ள லாண்டியப் பாவந்து சேர்வையே. (ருசா)

நேத்தி ரங்களைக் கண்டிகழ் நீலமே நேரு மாதர்கள் சூழிள மைக்கணோன், ஞாத்தி ரங்களைக் கண்டினி தாய்த்தரு மண்ணை லாண்டியப் பேந்திர நீயருள், பூத்தி ரங்களைக் கண்டின கள்ளனூர் புத்தி ரன்பொரப் பெற்றவன் பிள்ளைசற், பாத்தி ரங்களைக் கண்டினை நேரிசை பாடு வாள்நட மாடுவள் கூடவே. (௫௭)

வாதி யானனங் காமனு மேபொர வந்த நாள்முத லுன் திரு நாமமே, மாதி யானநங் கைக்கிது பொய்யல மாதி யாகந்த ருந்துரை யேபொரு, தூதி யானனந் தஞ்சொல்லு வேனென்று தோன்றி டாதணை யேற்றணை வாய்தசப், பாதி யானனம் பெற்றவர்க் கன்புசெய் பால வாண்டியப் பேந்திர சிங்கமே. (௫௮)

சருவாயி தாகரவா ரிதியாகு முன்சமுகந் தனிலெண் ணாளாம், ஒருவாயி தாவுரைத்துச் சென்றபடி வந்திலனை யுருத்து நீபோய், வருவாயி தாவெனவே சினட்புரியேல் நாளுமரு மகவா மைய்யா, குருவாயி தாதையிவர் தேவெ னக்கொ ளாண்டியப்ப குணபூ மானே. (௫௯)

சந்தக்கந் தப்பாவின் றாமுணரேன் மணிமேயென் சாமி யேயென், சொந்தக்கந் தப்பாவென் றவர்களுஞ்சொல் லாண்டியப்பசு முகற் காப்பாய், இந்தக்கந் தப்பாம லேற்றசிவு

னெடும்பரங்குன் றிருந்தோய் றாளாய்ச்,சிந்தக்கங் கப்பாதந்
தெற்றுபிய மூலைக்குறமான் சேருங் கோவே. (கO)

அரும்புலவா விச்சுமந்த பேரையும்பா டித்திரியா தழை
த்தேத யன்பாய்ப்,பெரும்புலவா னமைப்பாடென் றிருநிதியுந்
தந்ததன்றிப் பிரிய மாயா,வரும்புலவா வென்றழைக்கு மடந்
தையர்வே ளாண்டியப்ப மாறன் முன்னோன், விரும்புலவாக்
கிழிதரும துரைக்கழைத்தென் றனக்குமகிழ் மிகச்செய்
தானே, (கக)

திலகநியா யத்துரைமா ரரசுபுரி யிளசையெனுஞ் செழு
நல் லூருக், கிலகநியா சத்தொடையான் மந்திரிபோல் வந்து
தித்தெவ் வியலுந் தேர்ந்து, வலகநியா னவரைமயக் காண்டி
யப்ப பூமனைய மானீ யென்னப், பலகநியார் வத்தொடுபெற்
றுதவியெனக் கின்பரசம் பாலித் தானே. (கஉ)

நம்பரத்தை யரைக்கணையா லெய்தவனுற் சோர்கொ
டிக்கிங் காட்டாய் மாரே, வம்பரத்தை யரைக்கவழித் திடக்
கரைக்க நினைப்பர்பல வாறு நித்த, மும்பரத்தை யரைக்
கணக்கி லாதுபுணர்ந் திதைவெறுத்தல் முறையோ சேர்
பொன், னம்பரத்தை யரைக்கணியாக் கவிஞர்களுக் கரு
ளாண்டி யப்ப மாலே. (கங)

கரையுங் கடலா லுலைமனக் கரையு முரச மாக்குமனங், கரைப்பு நிகராய்த் திகழு நருங் கரையு நெருக்கி யணைகுவன் சக்; கரையுங் கனியுஞ் சினியுமே கரையும் படிதோத் திர மென்முரு, கரையும் பரையும் பகிர்ந்திடுதே கரையும் புரியுங் குமிழ் மாரல்; வரையுங் கொடையாய்க் கொண்டுமிசை வரை யுந் திருவா யுதிபுமை, வரையும் புரந்த வருமாத வரையு நிகராண்டி ப்பனுமே; வரையு மயக்கு மெழுத்தாணி வரையும் படிதங் தனணிணித்து, வரையுஞ் சலியா தெழுகோடி வரையுங் கவிக ளெழுதுவனே. (௯௯)

தனிக்கவிகள்

முற்றிற்று.

